

REALITATEA

ANUL II, No. 43
10 Noiembrie 1928

Musical

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In acest număr:
Condițiunile
Concursului
de
Frumusețe

Foto M. G. M.)
Feriți inima, bărbați!

Prețul 8 Lei

CETATEA ZGOMOTOASĂ

INCERCĂRILE de reglementare a circulației bucureștene, au izbutit până în momentul când scrim aceste rânduri, să facă din centrul Capitalei, un balamuc, mai vast și mai haotic decât până acum.

Dacă altădată, pentru a traversa de pe un trotuar pe altul, îți erau deajuns câteva cruci făcute cu limba în cerul gurii, astăzi, omul prudent nu se mai poate aventura din cuibu-i, decât după încheierea legală a testamentului.

Un umorist, fizase cândva într-o noștină schiță tragedia unui provincial, care aiurit de zgomotul și de iureșul vehiculelor, încremenise pe trotuarul căii Victoriei, ca un monument de tâmpenie.

Fiecare nouă tentativă de a se hazarda până la trotuarul celdălt, era paralizată de sirena unei mașini, de clopotul tramvaiului, de tropotul cailor unei trăsuri, de vârtejul dezmetic al circulației bucureștene.

Evident, că în panica de care provincialul era cuprins, intrau și neobișnuința și stângăcia. În definitiv, locuitorul marilor orașe capătă cu vremea iscusința de a se strecura ca argintul viu, printre roți și copite, și de a scăpa de douăzeci de ori pe zi, ca prin urechile acului.

Dar locuitorul marilor orașe se deprinde mai greu cu larma neurastenizantă a bulevardelor și a străzilor centrale.

Fără să aibe proporțiile și ritmul metropolelor europene, Bucureștii înfățișează totuși o imagine de înfern în care toate dururile rele s'au luat par'că la întrecere.

Capitala țării românești, urlă frenetic, vroid par'că să-și asurzească și să-și înnebunească locuitorii. Birjarii, șoferii, vamanii și toți ceilalți conducători de vehicule, — cărute, care, cotigi de lapte, — simt o diabolică și nesădăjenită plăcere, să strige, să injure, să pună în funcțiune claxoanele, clopotele și zurgălăii, pentru a face din populația orașului o categorie umană, privată de somn, de liniște, pentru a o ține în permanentă panică și pentru a face din ea, clientelă de balamuc.

Există un serviciu al circulației care, totuși nu pricepe că, printre datorii sale, intră și aceea de a pune capăt concertului dezmetic, al vehiculelor bucureștene.

Am citit undeva că la Paris, a luat ființă o „Societate pentru suprimarea zgomotului”. Firește că e zgomot și acolo, dar nu e hărmlăia de aci, pentru că acolo reglementarea circulației e observată în chip inteligent. Cu toate acestea, severitatea dispozițiilor oficiale nu e suficientă, așa că un grup de celdțeni și-a luat sarcina de a-i convinge, deocamdată prin placarde, pe șoferi, că zgomotul pe care îl fac aceștia, periclitează sistemul nervos al locuitorilor Parisului.

Se spune între altele :

„Un moment de gândire este absolut necesar în momentul când mâna voastră nervoasă va suna claxonul”.

Și ca încheiere :

„Este mai uman să striviți victimele, decât să le torturați lent”.

O rugămintă pe care o adresăm și noi, fierbinte, celor cari vor să ne trimită la casa de nebuni.

ION PAS

„REALITATEA ILUSTRATA”
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 12
Telefon 300/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 160
Pe trei luni	„ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 800
Pentru Cehoslovania și Jugoslavina	„ 360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

TOAMNA : La Șosea în București

O primărie în închisoare

ANDREW Gillis, primarul orașelului Newbury din statul Massachusetts (America de Nord), a fost condamnat la două luni de reclusiune pentru comerțul ilegal de spirtoase. Ca deținut, purta un număr: 48.866. La judecarea procesului său, judecătorul l'a numit pe Gillis — „un tânăr cu cap gol, din care nu va eși nimic bun”. Dar cetățenii din Newbury îl prețuiesc pe Gillis ca totul altfel: au decis să-l considere și pe mai departe primar și au obținut pentru el

o autorizație, de a primi în camera-i de reclusiune pe toți solicitanții care au afaceri cu primăria. Astfel Gillis continuă să conducă înaintea treburilor orașului Newbury, are un telefon, dispune de un furier și duce toată corespondența municipală de competența primarului. Toate acestea, le face la intervale, între munca dela atelierile închisorii, după măturarea podelelor etc... obligațiuni cerute de lege, dela deținuți...

Desvelirea monumentului Doctorului Istrati

Mulțimea la solemnitate

D. prof. Pangratti, rostindu-și discursul

Monumentul

Licitarea obiectelor de artă imperiale rusești

CA URMARE la criza economică, ce bântuie dela o vreme, în Rusia Sovietică, autoritățile caută fonduri de rezistențe pe orice cale.

După ce teritoriile petrolifere, ale statului, au fost concesionate pe ani îndelungați, unor consorții americane, după ce porturile și căile ferate, au intrat pe mâna „capitalului” atât de hulit în Rusia de azi, iată că pentru a-și salva situația financiară, guvernul sovietic, — care are de luptat cu enorme greutăți, după secetele consecutive, — care au bântuit în Rusia, — a hotărât vânzarea prin licitație la Berlin, a mobilelor de artă și neprețuitelor comori de pictură, care se găseau în vechile palate ale țarilor.

Inaugurarea acestor vânzări s'a făcut la Berlin, la începutul acestei luni, în vestita „Versteigerungshalle”, în asistența delegatului sovietic din Berlin. Vasta sală era neîn-căpătoare, pentru marea depozit de mobile artistice, candelabre prețioase, picturi și panouri decorative, medalii vechi și obiecte prețioase.

La această licitație, au concurat amatori de artă și bogătași din toate părțile lumii, cari s'au deplasat la Berlin numai pentru scopul vizitării acestei expoziții.

Reproducem în articolul nostru, două din obiectele expuse, care au întrunit cele mai mari prețuri oferite de colecționari.

Majoritatea obiectelor expuse la această licitație, au luat drumul Americii, fiind plătite cu mari sume de bani, de colecționarii americani, sau de maniacii cari nu se uită la a-

veri, când este vorba să posede obiecte vechi de valoare, transformându-și casele în muzee.

Pendulă cu statuie

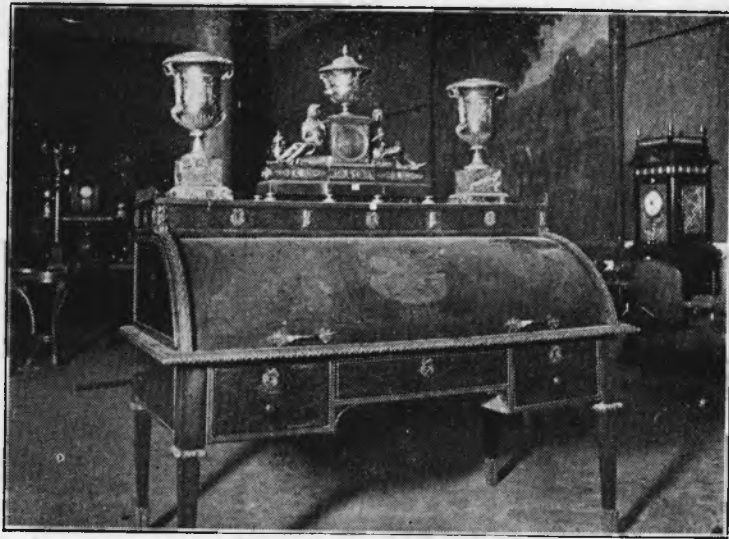
Ingrijiiți-vă Dinții la Proteza Dentară

Dentiștii asociași

Str. Biserica Enei 14

Extracții, plombe, dinți artificiali în toate sistemele. Prețuri moderate. În lesniri de plată. Consultații 8—1 a. m., 2 jumătate 8 p. m. Telefon 338/27

Președintele Masaryk, primind defilarea la aniversarea republicii cehoslovace.

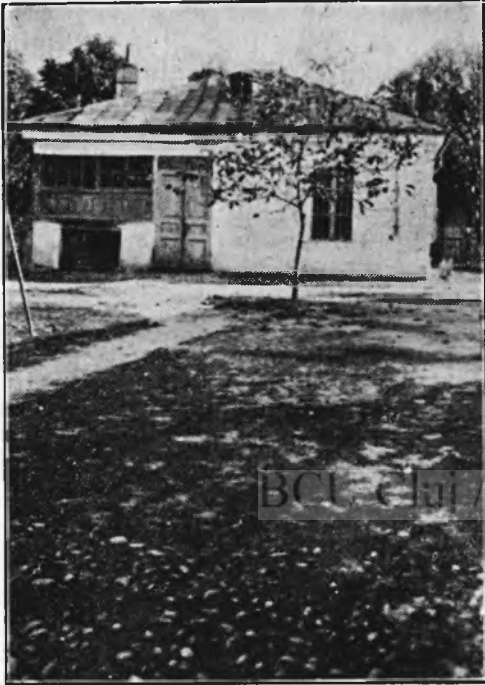
Biroul împărătesei Alexandra

Evoluția așezămintelor omenești

Trebuințele omului sporesc în măsura în care el se civilizează!

Sălbaticii și primitorii se adăpostesc prin peșteri sau scorburile copacilor, umblă goi, sau înveliți într-o piele netăbăcită. Ei n'au nevoie unul de ajutorul celuilalt, și trăiesc izolați sau cel mult în grupuri mici, rătăciți pe întinderi mari.

De îndată ce omul începe să se cioplească, și nevoile lui se înmulțesc: El învață să ducă o viață mai plăcută, îi trebuie casă, haine de lână, unelte, lumină, și tot mai mult confort. Aceasta determină specializarea oamenilor, adică — nemaiputând fiecare să pro-

Clădire orășenească
(Foto Florian Ionescu)

ducă singur felurite lucruri de care are trebuință — unul cultiva grâul, și bucatele, altul face pâinea, un al treilea coase haine sau lucrează ghetă, celălalt zidește case, un altul e fierar, celălalt dogar, etc.

Dar această specializare atrage imediat după sine necesitatea ca oamenii să trăiască în grupuri mai mari, căci ei având mereu trebuință unii de alții, nu pot pierde vremea cu drumuri lungi.

La început, la marginea unei ape, la o încrucișare de drumuri, se adăpostesc câteva familii. Iși durează în grabă bordeele de care au nevoie. Câteva scânduri așezate într-o groapă și lipite cu pământ.

Dar vin alte familii și cei cari și-au făcut vreun rost își transformă bordeele în case gospodărești, cu bățatură înaintea prispei.

Mai încolo, când în ținut oamenii s'au înmulțit, când locul se face tot mai căutat, fiecare începe să facă economie de pământ și casele se durează cu câte un etaj sau chiar două. Așezarea ia aspect de oraș.

Un prieten al revistei noastre, student în ultimul an la geografie, pregătește o lucrare despre influența locului asupra așezărilor

Casă cu bățatură

românești, și ni s'a părut interesant să re-producem aceste fotografii, luate în orașelul Calafat, care demonstrează cum se transformă, în mod treptat, odată cu înaintarea premii și cu progresul civilizației, așezămintele omenești.

Canalizare în Calafat

Bordei

Secarea lacului Noemi

COMISIUNE de savanți italieni, sub președinția d-lui prof. Lombardi dela Universitatea din Roma, având tot concursul guvernului italian, a hotărât o expediție foarte apropiată de sediul central, cu rezultat foarte problematic, expediție, la care tehnica modernă își spune hotărâtă cuvântul.

Anume, este vorba de secarea lacului Noemi, de lângă Roma, prin pompe ultra-moderne, pentru a se găsi pe fundul lui, vreo urmă a corăbiei de gală, a împăratului roman Tiberiu (14—37) corabie despre care cronicile istorice, afirmă că s'ar fi scufundat în acest lac, în timpul unei furtuni.

Savanții organizatori ai acestei expediții, afirmă că din cercetarea manuscriselor rămase depe vremea imperiului roman, reiese că în interiorul corăbiei, s'ar afla un vast depozit de comori antice, care prezintă un deosebit interes, atât prin latura materială, cât și prin cea istorică.

Corabia împăratului Tiberiu, — spun vechile manuscrise, — era construită din lemn foarte rezistent, de cedrii de Liban căptușită cu două rânduri de cuirase metalice. Puntea corăbiei era ferită de razele soarelui prin draperii mari de purpură și stoffe de preț. Paturile de ospăț, erau lucrate din aur masiv, iar picioarele lor, se sprijineau pe lei artistice sculptați în blocuri din acelaș prețios metal. În coloanele care susțineau draperiile, erau înfipte facile de fildeş, încrustate cu pietre prețioase. Masa la care se ospăta împăratul, era lucrată în abanos, cizelată în diferite desene de

cei mai mari artiști ai timpului și împodobită deasemenea cu sute de nestimate.

D-l Mussolini pe parapetul pompelor

Pe bordul acestei corăbii, — care servea împăratului drept loc de odihnă și de pe-

trecheri, — erau depozitate un mare număr de bare de metal prețios și pietre scumpe, precum și stoffe și blănuri de mare valoare.

În timpul unei puternice furtuni, pe când vasul traversa lacul, valurile mari au rupt vâslele și aruncat pe ape, fără nici o direcție, corabia se scufundă cu tot echipajul.

„Ducele”, în drum spre instalații

Secarea lacului se va face prin pompe, care absorbind apa, o vor revărsa printr-un canal special construit, în Tibru.

Inaugurarea acestei mari lucrări, a avut loc în prezența d-lui Mussolini, primul ministru italian, care a pus în mișcare pompele, apăsând pe un buton electric.

Se crede că lucrarea va fi executată în aproximativ 9 luni, așa că în vara viitoare să se poată ști precis, ce a mai rămas depe urma faimoasei corăbii,

In liceu se învață prea mult sau se învață superficial.

Rezultatul este că 90 la sută din cunoștințele pretinse candidaților la bacalaureat, imediat după examen se evaporă. Spre a dovedi acest lucru „Realitatea Ilustrată” a întreprins o anchetă ale cărei rezultate le publicăm aci.

Bacalaureatul.

ce mai rămâne din cunoștințele câpătate în liceu

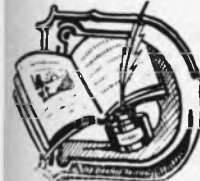
Ce se mai găsește în capul unui om la 40 ani care a părăsit liceul.

Găsim, în ziare, următoarea informație:

„La ministrul instrucțiunii au sosit toate rezultatele examenului de bacalaureat (trout în toamna aceasta. S'au prezentat în toată țara 9985 de candidați. Dintre aceștia au reușit la probele scrise 5686 adică 56,90 la sută. La proba orală din 5686 au reușit numai 3883, adică 38,88 la sută. Din aceste date rezultă că în total au căzut la examenul de bacalaureat peste 61 la sută din candidații prezenți”.
E, în adevăr, exorbitant procentul de

ama. a sca a ren naioii patrio tul nt căreia oedem

D
Ziarele : orăb

e aci rezultă că în sesiunea aceasta s'au prezentat la bacalaureat aproape zece mii și n'au reușit decât patru mii.

Fără a lua în discuție problema numărului prea mare de tineri cari răvnesc spre carierele „intelectuale”, să cercetăm puțin dacă are sau nu rost bacalaureatul, dacă în general metodele de învățământ dau roadele așteptate.

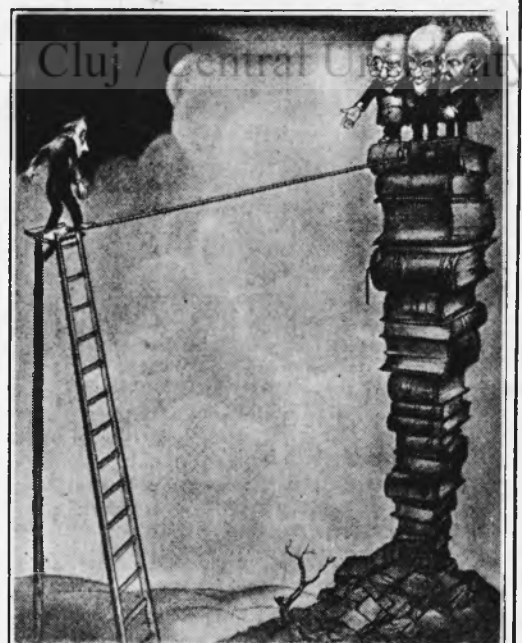
Bunica obișnuia să spună tatei — pe șoptite, ca să nu aud eu — „ce tot chinuiești băiatul, cu atâta învățătură? și așa, când o fi mare, uită tot!”

Și se cuprinde un mare adevăr în aceste spuse: învățăm pentru școală, pentru examen și prea puțin pentru viață.

Există vre-un medic, vre-un avocat, vre-un inginer, vre-un profesor chiar, care — în afară de materiile în care e specializat — nu poate răspunde la un moment dat la un examen de bacalaureat?

Fiul din clasa IV-a gimnazială s'a deprins să nu mai apeleze la ajutorul părintelui său, medic, farmacist sau chiar profesor la română sau latină, pentru rezolvirea unei probleme grele de algebră, când acesta îi dă, în mod obișnuit — spre a-și ascunde ignoranța — unul din răspunsurile următoare: „N'am timp pentru tine, acum!” (deși ocupația e citirea gazetei) sau „Căsneste-te singur, când eram ca tine nu ceream ajutorul nimănui, pentru obligațiile mele” sau — mai rar mărturisind în parte adevărul — „eu nici odată nu m'am împiedat cu matematicile, nu pot să-ți ajut cu nimic” *).

Și dacă rezultatul tuturor străduințelor din școală e acela că se uită aproape tot, că rămâne o confuzie în capul viitorilor cetățeni, n'ar fi nimerit să ne punem întrebarea: „oare nu se învață prea mult? În folosul cantității nu se exagerează oare, îndesându-se în mintea copiilor cunoștințe

Examenul

care se amestecă apoi într'un haos ridicol?

Dacă nu repetă nici o clasă, dela 7 ani până la 19, tânărul care urmează liceul, învață, la școală, minimum 12.000 de ore. Circa 5.500 dintre acestea sunt consacrate studiului științelor: (geografie, zoologie, botanică, anatomie, geologie, fizico-chimice, matematice, cosmografie); vreo 4000 de ore diferitelor limbi (română, latină și e-lina, franceza, germana, engleza). Restul orelor sunt rezervate religiei, istoriei, dexterităților filozofiei, dreptului, etc.

La bacalaureat candidații trebuie să se prezinte cu toate cunoștințele câpătate, în cele 12.000 ore de școală.

Fiindcă nu se poate presupune că omul uită totul, dela o zi la alta, rezultă că tinerii se prezintă în fața examinatorilor, la bacalaureat, cu un capital de cunoștințe mult mai mic decât acel pretins și în tot cazul, insuficient digerat. Dacă unii reușesc

* Răposatul Coșbuc avea această sinceritate față de fiul său.

e mai mult o chestiune de noroc: diferiții examinatori, întâmplător au pus candidaților mai multe întrebări sau acele la care știau să răspundă, decât dintre acele al căror răspuns îl uitaseră.

Iar după ce bacalaureatul a fost terminat, și bruma de cunoștințe precise din capetele celor cari intră în viață, începe să se estompeze, se amestecă și se preface în haos.

Ca să evidențiem că lucrurile stau astfel, am formulat 16 întrebări, alese din domenii de științe variate sau din cunoștințe care se câpătă în viața practică.

Am pus aceste chestiuni — care în marea lor majoritate se lămuresc încă în cursul primar — la 20 de inși, aleși din toate categoriile sociale, de diferite vârste, bărbați și femei, unii cu titluri academice, alții bacalaureați, câțiva absolvenți de gimnaziu și numai doi (un om de serviciu și un negustor ambulănt) fără alt capital de cunoștințe decât cursul primar.

După cum cititorii se vor putea convinge, foarte puțini au fost în stare să răspundă precis, clar, lămurit, la toate întrebările...

Câte unul dintre cei întrebați, când le-am pus întrebarea, mai întâi s'au cam supărat: „cum să nu știu eu, un lucru atât de simplu?”

În urmă au trebuit să se rușineze că nu erau în stare să formuleze un răspuns precis.

Mai niciunul nu era sigur pe răspunsul său: „Așa e? Am răspuns bine?” întreba fiecare, când isprăvea.

Cei mai mulți, nemulțumiți de ei, ne-au cerut să-i asigurăm, în mod repetat, că numele nu le va figura în revistă.

Funcționarul administrativ care a răspuns că deosebirea între copita calului și a vacii constă în faptul că prima e de fer, iar cealaltă de celuloză, a absolvit școala comercială. E cât se poate de activ și priceput în meseria lui, deși a uitat lucruri elementare.

O parte dintre cei întrebați ne-au declarat: „mai bine spun că „nu știu” — decât să spun vre-o prostie. Nu sunt sigur. Am uitat!”

Însfârșit vom observa că desemnul din fruntea acestui articol nu e produsul fanteziei: e oglindirea fidelă a haosului, care se găsește în mintea unui absolvent de liceu; sunt răspunsurile, la o serie de întrebări puse de noi, date de un om în vârstă de 48 ani, care a isprăvit liceul acum 29 de ani.

Și atunci nu e oare locul să ne întrebăm dacă întregul sistem al instrucției publice nu e greșit?

Cititorii pot face ei singuri experiența pe care am făcut-o noi: să pună cele 16 întrebări sau altele pe care le vor formula dărușii, rudelor sau cunoscuților. Se vor convinge cătdă confuzie și nedumerire există.

Ce mai rămâne din cunoștințele căpătate în școală

I. ȘTIȚI DIN CE SE FACE BETONUL ARMAT ?

- 1) *Reporter* (29 ani) : Beton și fier.
- 2) *Inginer* (31 ani) : Ciment, pietriș, drugi de fier.
- 3) *Funcționar la o casă de automobile* (cu doi ani școală de inginerie, 25 ani) : Din ciment.
- 4) *Un negustor ambulat* (19 ani) : Ciment și piatră.
- 5) *Un maestru zincograf* (28 ani) : Ciment, ipsos și nisip, cu fiare care se introduc.
- 6) *Un funcționar administrativ* (33 ani) : Din ciment amestecat cu fier.
- 7) *Un student* (22 ani) : Ciment, pietriș și drugi de fier.
- 8) *O telefonistă* (22 ani) : Nu știu.
- 9) *Un sergent de stradă* (27 ani) : Nisip cu ciment.
- 10) *Un comerciant* (30 ani) : Din nisip, pietriș și ciment plus armătură de fier.
- 11) *O stenotipistă* (18 ani) : Din var, nisip și piatră.
- 12) *Un poet* (33 ani) : Nisip și sârmă, dar n'am obiceiul...
- 13) *O doamnă din societate* (47 ani) : Nu știu.
- 14) *Un om de serviciu* (21 ani) : Sârmă și beton.
- 15) *Un elev de cl. VII de liceu* (17 ani) : Nisip, var și pietre.
- 16) *O absolventă a facultății de litere* (23 ani) : Fier cu beton, mi se pare.
- 17) *Deputat* (38 ani) : Ciment cu schelet de fier.
- 18) *Actrița* (26 ani) : Beton turnat în tipare de scânduri.
- 19) *Fotograf* (40 ani) : Ciment, pietriș, apă și se mai dă cu ceva.
- 20) *Un medic* (44 ani a terminat liceul acum 26 ani) : Ciment împreună cu alte combinațiuni și coloane de fier. Un fel special de ciment care se fixează în suporturi.

II. AȚI AUZIT VREODATĂ DESPRE FOSILE ?

- 1) *Reporterul* : Fosile ? Cum să dau o definiție ?
- 2) *Inginerul* : Fosilele sunt : Ori schelete pietrificate, ori amprente în straturile geologice.
- 3) *Funcționarul* : Niște animale... Nu mai știu.
- 4) *Negustorul ambulat* : N'am auzit !
- 5) *Maestru zincograf* : Fosilele sunt alea care au peștii, adică aripioarele cu care innoată.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Rămășițe din vechime, de oase, etc.
- 7) *Studentul* : Unde a rămas scheletul animalelor din vechime.
- 8) *Telefonista* : Nu știu.
- 9) *Sergentul* : N'am idee.
- 10) *Comerciantul* : Oase pietrificate ale animalelor anti-deluviene.
- 11) *Stenotipista* : Nu știu.
- 12) *Poetul* : Ceva vechi, vechi...
- 13) *Doamna din societate* : Pești cu solzi.
- 14) *Om de serviciu* : N'am auzit.
- 15) *Elevul* : Sunt animale vechi care nu mai trăesc.
- 16) *Absolventa* : Pietre care păstrează urme de oase de animale sau chiar oasele acestor animale arhaice.
- 17) *Deputatul* : Se găesc la Academie.
- 18) *Actrița* : Melci.
- 19) *Fotograf* : Nu știu, scrumbii...
- 20) *Medicul* : Sunt amprente animale sau vegetale rămase în diferite strate ale pământului, din timpurile geologice.

III. ȘTIȚI IN MOD VAG DESPRE CE ESTE VORBA IN TEORIA EVOLUȚIEI SPECIILOR A LUI DARWIN ?

- 1) *Reporterul* : Teoria transformismului.
- 2) *Inginerul* : Omul se trage din maimuță.
- 3) *Funcționarul* : Că omul se trage din maimuță și că animalele de azi se înrudesc între ele. Pe cale evolutivă, atât omul cât

și celelalte animale se trag din animalul primitiv.

- 4) *Negustorul ambulat* : Nu știu.
- 5) *Maestru zincograf* : Omul descinde de la maimuță.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Nu știu.
- 7) *Studentul* : Omul evoluează dela maimuță.
- 8) *Telefonista* : Nu știu.
- 9) *Sergentul* : N'am auzit.
- 10) *Comerciantul* : Că omul se trage din maimuță.
- 11) *Stenotipista* : Nu știu.
- 12) *Poetul* : Nu știu, întrebarea nu s'ar putea s'o adresați fiului lui Darwin ?
- 13) *Doamna din societate* : Că omul se trage din maimuță.
- 14) *Om de serviciu* : Nu știu.
- 15) *Elevul* : N'am citit-o.
- 16) *Absolventa* : Evoluția omului ce se trage din maimuță, cimpanzeu.
- 17) *Deputatul* : Imi amintesc privindu-te.
- 18) *Actrița* : Evoluția cui ?
- 19) *Fotograf* : Sunt chinez în d'alde astea.
- 20) *Medicul* : Chiar numai în mod vag știu. E greu de dat o definiție în câteva cuvinte: Pe baza luptei pentru existență și pe baza de modificări în formele anatomice ale organelor, modificări care se realizează prin dezvoltarea organelor necesare și pierderea celor inutile, speciile animale se modifică cu timpul.

IV. AȚI AUZIT VREODATĂ SUITA LUI „PEER GYNT” ?

- 1) *Reporterul* : Nu știu care este.
- 2) *Inginerul* : Am auzit. E de Grieg.
- 3) *Funcționarul* : Muzica dramei lui „Peer Gynt”.
- 4) *Negustorul ambulat* : N'am auzit.
- 5) *Maestru zincograf* : Nu.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Nu.
- 7) *Studentul* : Nu.
- 8) *Telefonista* : Nu.
- 9) *Sergentul* : Nu.
- 10) *Comerciantul* : Da.
- 11) *Stenotipista* : Ce-i aceea? S'aud din „Peer Gynt” ?
- 12) *Poetul* : Și dac'am auzit-o ? Am auzit-o la Ateneu.
- 13) *Doamna din societate* : N'am auzit-o, dar știu ce-i „Peer Gynt”.
- 14) *Om de serviciu* : Nu.
- 15) *Elevul* : N'am auzit de ea.
- 16) *Absolventa* : Morgendämmerung, Moartea lui Asa și — am uitat cum îi zice — muzica de Grieg.
- 17) *Deputatul* : Probabil, dar nu știu care anume este.
- 18) *Actrița* : N'am auzit de acest scriitor.
- 19) *Fotograf* : E o piesă de teatru.
- 20) *Medicul* : N'am auzit-o niciodată, cred că este o operă muzicală de Grieg.

V. CE ESTE ISTMUL DE SUEZ ?

- 1) *Reporterul* : Istmul de Suez este istmul unde s'a tăiat canalul între Marea Roșie.
- 2) *Inginerul* : Bucata de pământ care lega Egiptul de Palestina.
- 3) *Funcționarul* : Fâșia îngustă de pământ ce lega mai înainte de tăiere Asia Mică de Africa.
- 4) *Negustorul ambulat* : Asta trebuie să fie un răuleț.
- 5) *Maestru zincograf* : Nu știu, poate vreo plantă.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Strâmtoarea de Suez.
- 7) *Studentul* : Istmul de Suez a fost tăiat și este o fâșie în care s'a deschis un drum.
- 8) *Telefonista* : Nu știu.
- 9) *Sergentul* : N'am auzit.
- 10) *Comerciantul* : A fost tăiat prin canalul de Panama... Adică Suez am vrut să spun.
- 11) *Stenotipista* : Ce-i aia? Ce să fie? Istmul e o bucată de pământ.
- 12) *Poetul* : Nu știu. Canalul de Suez.
- 13) *Doamna din societate* : Legătura de pământ dintre Asia și Africa ce a fost tăiată pentru canal.

- 14) *Om de serviciu* : Nu știu.
- 15) *Elevul* : Istmul sau canalul de Suez este între Asia și Africa și este foarte îngust — deabia trece pe acolo un vapor.
- 16) *Absolventa* : Canalul — ba nu, — fâșia ce lega Africa de Arabia.
- 17) *Deputatul* : Un istm.
- 18) *Actrița* : O țară orientală.
- 19) *Fotograf* : Am auzit de el, dar nu știu exact. Trec vapoare pe acolo.
- 20) *Medicul* : Nu mai este. A fost odată o bucată de pământ ce lega Marea Mediterană de cea Roșie.

VI. CE INSEAMNĂ LITERA PI ȘI CE VALOARE ARE ?

- 1) *Reporterul* : În algebră ? Știu că e în algebră ceva de pi la pătrat.
- 2) *Inginerul* : 3, 14 — raport între diametru și lungimea cercului.
- 3) *Funcționarul* : 3, 14 și înseamnă — nu mai știu minte.
- 4) *Negustorul ambulat* : Nu știu.
- 5) *Maestru zincograf* : Nu știu.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Nu există nici o literă pi.
- 7) *Studentul* : 3, 14 și se măsoară lungimea cercului.
- 8) *Telefonista* : Nu-mi închipui ce valoare are litera pi pe care n'am învățat-o în alfabet.
- 9) *Sergentul* : Nu știu.
- 10) *Comerciantul* : Ce-i aia ?
- 11) *Stenotipista* : Litera pi înseamnă ceva ? A, da, din matematică, dar nu știu precis ce.
- 12) *Poetul* : Ce înseamnă litera pi ? Nu există.
- 13) *Doamna din societate* : Nu știu.
- 14) *Om de serviciu* : Nu știu.
- 15) *Elevul* : 3, 14, un număr constant, ce înseamnă de câte ori se cuprinde raza — a ba nu — diametrul, în lungimea cercului.
- 16) *Absolventa* : 3 și ceva — dar habar n'am ce înseamnă.
- 17) *Deputatul* : Am avut mereu nota doi la limba grecească.
- 18) *Actrița* : Fii serios că nu-ți mai răspund.
- 19) *Fotograf* : Pi ? Când chemi pisica.
- 20) *Medicul* : Această întrebare mi se pare prea elementară : Este proporția între lungimea circumferenței și diametru și are o valoare de 3.145... etc.

VII. PUTEȚI SĂ SPUNEȚI CINE AU FOST ILIRII ?

- 1) *Reporterul* : Popor în părțile noastre împreună cu Tracii.
- 2) *Inginerul* : Popor vechi din peninsula balcanică, împreună cu Tracii.
- 3) *Funcționarul* : Popor în Grecia antică.
- 4) *Negustorul ambulat* : N'am auzit nici odată.
- 5) *Maestru zincograf* : Un popor vechi.
- 6) *Funcționarul administrativ* : Un popor din vechime. Și mai erau Tracii.
- 7) *Studentul* : Un popor din vechime din peninsula balcanică.
- 8) *Telefonista* : Nu știu.
- 9) *Sergentul* : Nu știu.
- 10) *Comerciantul* : Un popor antic care a trăit în sudul Dunării.
- 11) *Stenotipista* : Un popor foarte vechi ce trăia pe vremea Tracilor.
- 12) *Poetul* : Nu-l cunosc personal.
- 13) *Doamna din societate* : Nu știu.
- 14) *Om de serviciu* : Nu știu.
- 15) *Elevul* : Ilirii și Tracii sunt popoare vechi, strămoșii noștri.
- 16) *Absolventa* : Popor ce locuia în Moesia superioară.
- 17) *Deputatul* : Strămoșii dobrogenilor.
- 18) *Actrița* : Coriștii în tragediile antice.
- 19) *Fotograf* : Nu.
- 20) *Medicul* : Ilirii ? Au fost o populație înrudită cu Tracii, de neam indo germanic, care a locuit la sudul Dunării, unde este astăzi Serbia și se înrudesc cu Albanzii, cu Români și au fost în urmă slavizați.

VIII. CE ROST ARE INALTA CURTE DE CONTURI ?

- 1) *Reporterul*: Ar trebui să verifice hărțile administrației.
- 2) *Inginerul*: Controlează gestiunea guvernului și administrația financiară.
- 3) *Funcționarul*: Verifică toate instituțiile statului, care mănuesc parale.
- 4) *Negustorul ambulant*: Am auzit. Are erija statului.
- 5) *Maestrul zincograf*: Pentru a verifica roată gestiunea financiară a țării.
- 6) *Funcționarul administrativ*: Controlează serviciile statului.
- 7) *Studentul*: Curtea de conturi controlează actele ce le fac ministri.
- 8) *Telefonista*: Nu știu.
- 9) *Sergentul*: Eu fac parte de forța publică și nu știu.
- 10) *Comerciantul*: Controlul activității ministerului de Finanțe.
- 11) *Stenotipista*: Asta nu știu.
- 12) *Poetul*: Habar n'am.
- 13) *Doamna din societate*: Nu știu.
- 14) *Omul de serviciu*: Nu poate judeca decât la Administrația Financiară.
- 15) *Elevul*: N'am făcut încă dreptul în anul asta, din clasa IV-a nu mai știu minte.
- 16) *Absolventă*: Mi se pare că cea mai multă instanță financiară de control.
- 17) *Deputatul*: Să facă posibile fraudele în felul celor dela Monitor.
- 18) *Actrița*: Judecă pe contabili.
- 19) *Fotografal*: E la Ministerul de Finanțe și nu face nimic.
- 20) *Medicul*: Inalta Curte de Conturi e chemată să controleze conturile diverselor instituțiuni și să cerceteze dacă contabilitatea publică a fost bine aplicată în instituțiile care depind de stat.

IX. CE SUNT METAMORFOZELE LUI OVIDIU ?

- 1) *Reporterul*: O poemă în care Ovidiu înfățișează o teorie cosmogonică.
- 2) *Inginerul*: Poezii, o culegere de poezii.
- 3) *Funcționarul*: Sunt poezii latine.
- 4) *Negustorul ambulant*: Nu știu.
- 5) *Maestrul zincograf*: Ceva din mitologie.
- 6) *Funcționarul administrativ*: Poezii li-nce făcute la malul mării.
- 7) *Studentul*: Nu știu.
- 8) *Telefonista*: Nu știu.
- 9) *Sergentul*: Nu știu.
- 10) *Comerciantul*: Habar n'am, am învățat realul.
- 11) *Stenotipista*: Ce sunt? Ce să fie?
- 12) *Poetul*: Niște lucrări foarte valoroase ale lui Ovidiu.
- 13) *Doamna din societate*: Nu știu.
- 14) *Omul de serviciu*: Nu știu.
- 15) *Elevul*: Sunt realist!
- 16) *Absolventă*: Sunt peziile lui Ovidiu scrise în exil la Tomis, dezvoltarea unei teorii cosmogonice.
- 17) *Deputatul*: Versuri.
- 18) *Actrița*: Transformările lui Ovidiu?
- 19) *Fotografal*: Intrebați-l că e la Consenta, aproape.
- 20) *Medicul*: Niște versuri în hexametree, în care poetul descrie mitologia latină. Niște povești ce se aseamănă intrucâtva cu povestirile noastre populare.

X. CINE ESTE TUNNEY ?

- 1) *Reporterul*: Șampionul de box al lumii.
- 2) *Inginerul*: Boxeur.
- 3) *Funcționarul*: Fost campion mondial de box.
- 4) *Negustorul ambulant*: N'am auzit.
- 5) *Maestrul zincograf*: Ha, ha, Șampionul de box!!
- 6) *Funcționarul administrativ*: Cel mai mare boxeur.
- 7) *Studentul*: Campionul mondial de box.
- 8) *Telefonista*: Știu că tunetul este un bombardament.
- 9) *Sergentul*: Nu știu.
- 10) *Comerciantul*: Campionul de box al umii.
- 11) *Stenotipista*: Un boxeur.
- 12) *Poetul*: Ala care s'a bătut cu Dempsey.

- 13) *Doamna din societate*: Boxeurul ăla renumit.
- 14) *Omul de serviciu*: Cel mai mare boxeur.
- 15) *Elevul*: Campionul mondial de box la categoria Poid-lourd.
- 16) *Absolventă*: Vreun boxeur.
- 17) *Deputatul*: Rivalul lui Dempsey.
- 18) *Actrița*: Ah Tunney, feibleța mea.
- 19) *Fotografal*: Boxeur.
- 20) *Medicul*: Boxeurul? Este dacă nu mă'nșel campionul de box. Nu știu dacă e el sau Dempsey. Ii confund mereu.

XI. CE ESTE UN DYNAMO ?

- 1) *Reporterul*: Un motor care produce curent electric.
- 2) *Inginerul*: Generator de curent electric.
- 3) *Funcționarul*: O mașină care prin rotație și frecare dă curent electric.
- 4) *Negustorul ambulant*: Nu știu.
- 5) *Maestrul zincograf*: Dynamo este un motor care produce electricitate.
- 6) *Funcționarul administrativ*: Un aparat electric.
- 7) *Studentul*: Un aparat mecanic, care dezvoltă electricitatea.
- 8) *Telefonista*: Nu știu.
- 9) *Sergentul*: Nu știu.
- 10) *Comerciantul*: Un aparat electric de produs curent.
- 11) *Stenotipista*: Nu știu.
- 12) *Poetul*: Partea aia a motorului.
- 13) *Doamna din societate*: Un motor care produce curent electric.
- 14) *Omul de serviciu*: La automobil.
- 15) *Elevul*: Un motor care dă curent electric.
- 16) *Absolventă*: Un motor care produce electricitatea.
- 17) *Deputatul*: La tramvai.
- 18) *Actrița*: Dă curent.
- 19) *Fotografal*: Dela motor.
- 20) *Medicul*: Un dynamo? Un motor electric care pe baza principiului că fierul devine magnetic când îl străbate un curent electric și pe baza întreprerii de curent dă loc la o forță întrebuințată în industrie.

XII. ȘTIȚI CE ESTE CALEA LACTEE ?

- 1) *Reporterul*: O aglomerație de stele.
- 2) *Inginerul*: Aglomerația de corpi cerești.
- 3) *Funcționarul*: Este un ansamblu de stele foarte vesel în plan.
- 4) *Negustorul ambulant*: Nu știu.
- 5) *Maestrul zincograf*: Este un organism?
- 6) *Funcționarul administrativ*: O pată albă în formă de șosea care se află pe cer.
- 7) *Studentul*: Un șir de stele mărunte pe cer.
- 8) *Telefonista*: Am auzit de ea, da; n'o cunosc.
- 9) *Sergentul*: De asta se ocupă astronomii.
- 10) *Comerciantul*: O constelație cerească.
- 11) *Stenotipista*: Pe cer, calea laptelui
- 12) *Poetul*: Constelația ceea...
- 13) *Doamna din societate*: Dunga albă de pe cer.
- 14) *Omul de serviciu*: Sânul.
- 15) *Elevul*: Este ceva de pe cer, dar nu pot ști precis. Fiindcă n'am învățat încă astronomia.
- 16) *Absolventă*: Este dăra luminoasă pe cer... etc.
- 17) *Deputatul*: Nebuloasă.
- 18) *Actrița*: Albeața de pe cer.
- 19) *Fotografal*: O stradă în București.
- 20) *Medicul*: Mă întreb dacă sunt stele sau nu? Iti voi răspunde popular: O fâșie luminoasă ce se vede pe cer și mi se pare că se compune dintr'o cantitate de stele invizibile pentru ochiul liber.

XIII. CE DEOSEBIRE ESTE INTRE COPITA CALULUI ȘI A VACII ?

- 1) *Reporterul*: Nedespicață și despicață.
- 2) *Inginerul*: A vacii bifurcată, a calului nu.
- 3) *Funcționarul*: A calului întregă și a vacii despicață.
- 4) *Negustorul ambulant*: Intregă și despicață.

- 5) *Maestrul zincograf*: A vacii despicață, a calului întregă.
- 6) *Funcționarul administrativ*: Calul poartă o copită de fier, vaca una de celuloid.
- 7) *Studentul*: A calului întregă, a vacii despicață.
- 8) *Telefonista*: Par'că vaca are copită?
- 9) *Sergentul*: Una-i despicață și alta nu.
- 10) *Comerciantul*: A calului întregă, a vacii în doi lobi.
- 11) *Stenotipista*: N'am văzut nic i odată nici o copită.
- 12) *Poetul*: O deosebire de formă, de construcție organică.
- 13) *Doamna din societate*: Nu știu, nu m'am uitat nici odată.
- 14) *Omul de serviciu*: Nedespicață și despicață.
- 15) *Elevul*: Una-i mare și alta-i mai mică.
- 16) *Absolventă*: Una se poate potcovi și cealaltă nu.
- 17) *Deputatul*: A calului e potcovită.
- 18) *Actrița*: Nu frecventez grajdurile!
- 19) *Fotografal*: La cai copita e întregă, la vaci în două în fiecare unghie.
- 20) *Medicul*: Dintr'o bucată și despicață în două.

XIV. DE CÂND DATEAZĂ PIRAMIDELE EGIPTULUI ?

- 1) *Reporterul*: Au vechimea care le-a dat-o Napoleon.
- 2) *Inginerul*: Keops, Kefren și Mikelinos. Circa 2.000 de ani.
- 3) *Funcționarul*: După timpul lui Keops
- 4) *Negustorul ambulant*: De când lumea.
- 5) *Maestrul zincograf*: Din anul 67—68 după Hristos.
- 6) *Funcționarul administrativ*: Din timpul lui Faraon.
- 7) *Studentul*: 40—50 de veacuri înainte de Hristos.
- 8) *Telefonista*: Nu știu.
- 9) *Sergentul*: Nici n'am auzit de ele.
- 10) *Comerciantul*: 6.000 de ani.
- 11) *Stenotipista*: 1.000 de ani.
- 12) *Poetul*: Nu știu precis.
- 13) *Doamna din societate*: 2.000 de ani.
- 14) *Omul de serviciu*: Nu știu.
- 15) *Elevul*: 3.000 sau 4.000 de ani.
- 16) *Absolventă*: Dela Keops, Kefren și Mikelinos. Circa 4.000 de ani.
- 17) *Deputatul*: „40 de secole ne privesc din vârful acestor piramide”.
- 18) *Actrița*: Câteva sute de ani..
- 19) *Fotografal*: De câteva mii de ani.
- 20) *Medicul*: De pe vremea Faraonilor care le-au construit, Aproximativ 2.000 de ani înainte de Hristos.

XV. CE DEOSEBIRE ESTE INTRE STELE FIXE ȘI PLANETE ?

- 1) *Reporterul*: Stelele fixe dau lumină, pe când planetele nu.
- 2) *Inginerul*: Planetele fac parte din sistemul nostru solar, pe când stelele fixe nu.
- 3) *Funcționarul*: Steaua fixă este un corp ceresc, care nu-și schimbă poziția față de pământ, pe când planeta da.
- 4) *Negustorul ambulant*: Nu știu.
- 5) *Maestrul zincograf*: Astronomia este cam grea pentru mine.
- 6) *Funcționarul administrativ*: De care planetă?... Planeta are coadă și steaua fixă nu.
- 7) *Studentul*: Stelele fixe sunt sori, planetele sunt stele care se învârtesc în jurul soarelui.
- 8) *Telefonista*: Nu știu.
- 9) *Sergentul*: Steaua e fixată, planeta se mai mișcă.
- 10) *Stenotipista*: Nu știu.
- 11) *Stenotipista*: Nu știu.
- 12) *Poetul*: Nu știu.
- 13) *Doamna din societate*: Stelele nu se mișcă, pe când planetele da.
- 14) *Omul de serviciu*: Habar nam.
- 15) *Elevul*: Ți-am mai spus că nu știu astronomie.
- 16) *Absolventă*: Planetele fac parte din sistemul nostru solar pe când stelele fixe, sunt rupte din alți sori, sau sunt singure sori.
- 17) *Deputatul*: Planetele sunt mobile.
- 18) *Actrița*: Planetele nu luminează.

19) *Fotografatul*: Unele stau pe loc și planetele au coadă.

20) *Medicul*: Planeta, spre a spune astfel e o stea fiică, ruptă din una mai veche, în jurul căreia se rotește și se rotește și în jurul ei. De obicei prin planete se înțeleg stele fiice ale soarelui, adică din sistemul nostru solar. Stelele fixe or fi și ele fixe, sunt însă independente față de alte corpuri cerești.

XVI. CE ESTE O SINCOPĂ ?

1) *Reporterul*: O întrerupere bruscă a unei mișcări ritmice.

2) *Inginerul*: În muzică, o pauză, în medicină o întrerupere a funcțiunii inimii sau a plămânului.

3) *Funcționarul*: Un atac de inimă.

4) *Negustorul ambulant*: Sincopa, o fi luna?

5) *Maestrul zincograf*: Sincopa este o criză dureroasă, mai bine zis un acces.

6) *Funcționarul administrativ*: O întrerupere care intervine și la inimă și la muzică.

7) *Studentul*: Când îți vine rău la un moment.

8) *Telefonista*: O criză de nervi, de moarte și de durere.

9) *Sergentul*: Este atunci când cineva cade în nesimțire.

10) *Comerciantul*: Un atac nervos care produce leșin.

11) *Stenotipista*: Știu ce e, dar nu

știu cum se exprimă, când îl apucă pe cineva leșinul.

12) *Poetul*: Și ceva medical și ceva muzical.

13) *Doamna din societate*: Un leșin.

14) *Omul de serviciu*: Nu știu.

15) *Elevul*: O pauză de muzică.

16) *Absolventa*: În medicină o oprire bruscă a organelor, urmată de leșin și în muzică o pauză.

17) *Deputatul*: O încetare bruscă a inimii.

18) *Actrița*: Când îți vine amețeală.

19) *Fotografatul*: Cărcei.

20) *Medicul*: Fiind medic, sunt scutiți cred să răspund la această întrebare elementară.

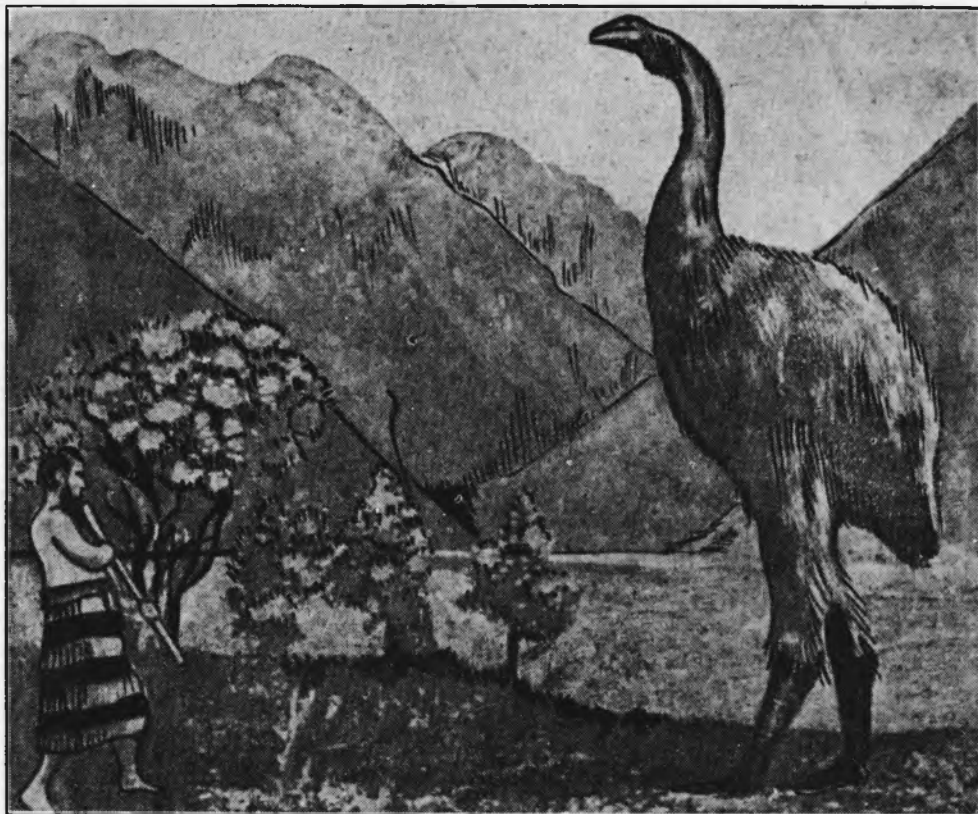
Păsări din alte vremuri

REPRODUCEM aici o fotografie, reprezentând o reconstituire de muzeu. În dreapta, se poate vedea pasărea cea mai mare care a existat vreodată **Moa**, din Noua Zeelandă, în comparație cu un om, indigen din această provincie.

Acum vreo 400 de ani, când faimosul explorator olandez **Jean Abel Tasman**, a descoperit Noua Zeelandă, păsările **Moa** cureterau munții și văile acestei țări. Foto-

grafiile ouă. Și astăzi e în vigoare, în Noua Zeelandă, un premiu de 1000 lire sterline, pentru acel care va putea găsi o fosilă de ou de **Moa**.

Pasărea **Moa**, a însemnat probabil ultimul semn al vremurilor, când păsările erau gigantii pământului. Din punct de vedere științific, o pasăre nu-i decât o reptilă care e împodobită cu pene. Fosile dela o pasăre gigantă, din epoca terțiară au fost de curând găsite în Patagonia. Știința a numit-o „Phororhacos”. Pasărea avea capul asemănător unuia de cal și în mărime rivaliza cu

grafia este luată după o reconstituire de oseminte găsite, ale acestei păsări.

Omul cu care este făcută comparația în fotografie, este un maur de talie potrivită, din acei cari trăesc în Noua Zeelandă.

După numeroasele oseminte găsite, s'a putut deduce că această pasăre gigantică, se găsea altădată în mare număr prin acele locuri. Dispariția lor cu desăvârșire, se datorește desigur faptului, că păsările, într-o epocă de foamete, și-au mâncat pro-

Moa din Noua Zeelandă, sau cu aceea numită „**Roa**” din Madagascar.

Atât „**Moa**” cât și „**Roa**” pot fi socotite păsări din evul mediu, pentru că ultimii descendenți ai lor, au trăit doar cu câteva secole în urmă.

Pasărea „**Roa**” e menționată și în povestirile intitulate „**Nopti arabe**”. Reamintim că într-una din aceste povestiri, se spune că marinarul **Sinbad** a fost ridicat și transportat de o asemenea pasăre gigantă.

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de salon, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la

Depozitul de MOBILE „VICTORIA”

CRAIOVA

Str. Unirii Palatul Minerva

Invităm pe mult stimații amatori de mobile din **CRAIOVA** și **OLTENIA** în prăvălia noastră spre a vedea mobilele noastre.

Preturi și condițiuni avantajoase.

prin aparatul nostru

cu trei câmpuri

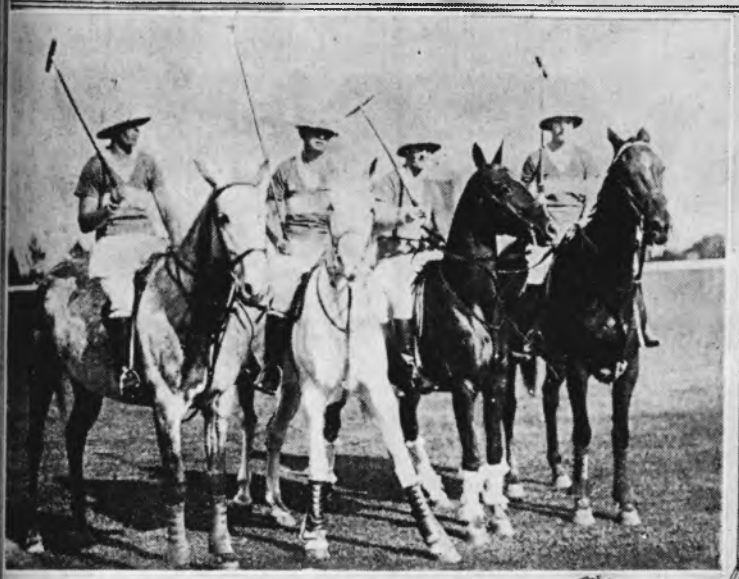
Comptuar Metalurgic

S.A.R.

București

Strada Brezoianu.20.

Lumea aleasă se amuză

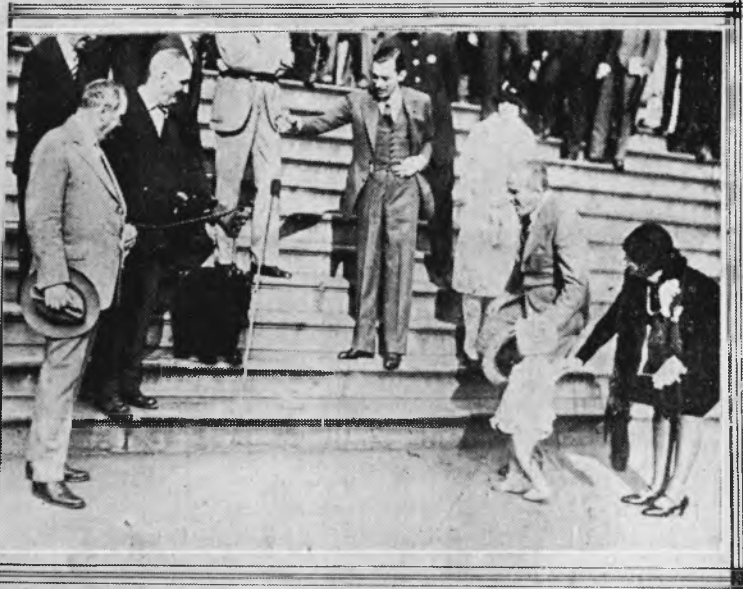

Ministrul de externe al Franței, Aristide Briand, la o partidă de vânătoare la castelul său din Rambouillet

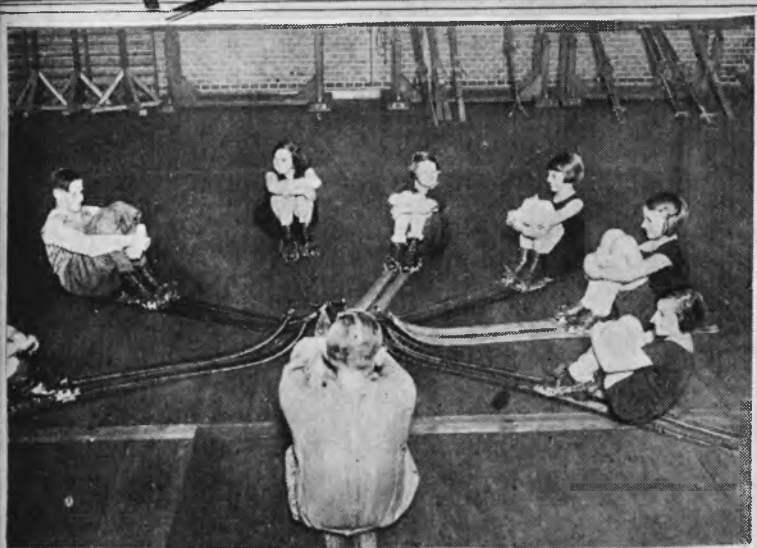
Tinerele americance jucând polo călare.

Primarul New-Yorkului botează pe scările primăriei un ursuleț

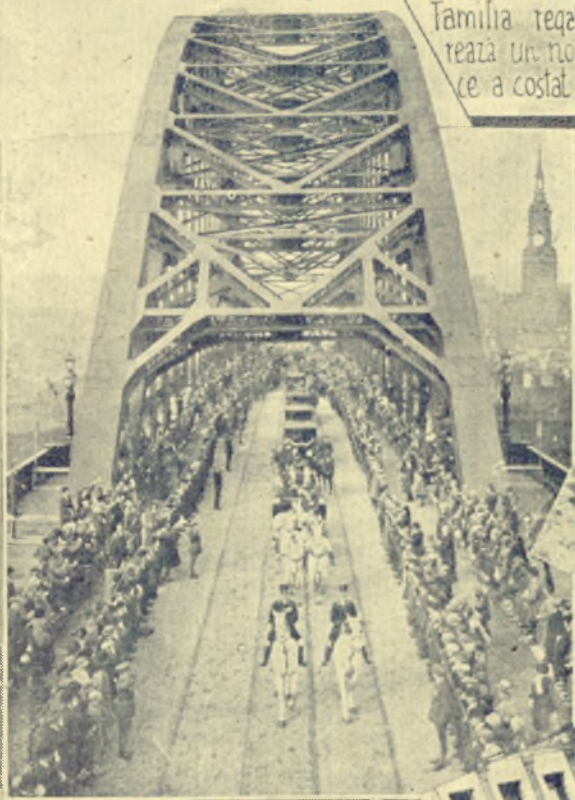
Cavalcadă matinală pe soseaua Kisseleff.

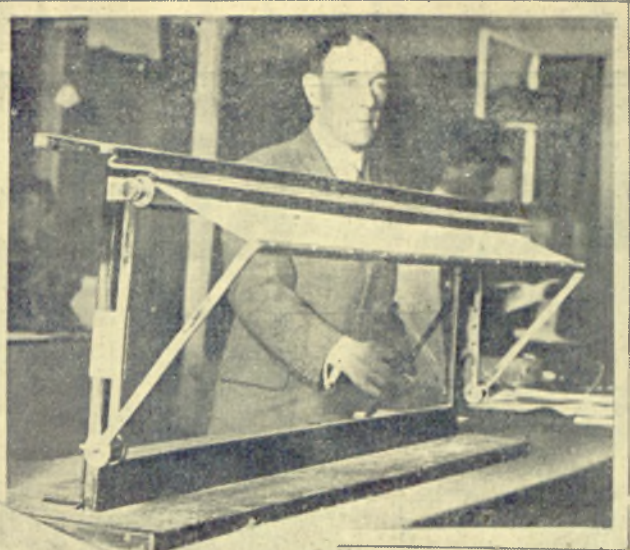
La Charlottenburg copii învață și în timpul verii într'o sală închisă sky-ul.

KINDLER

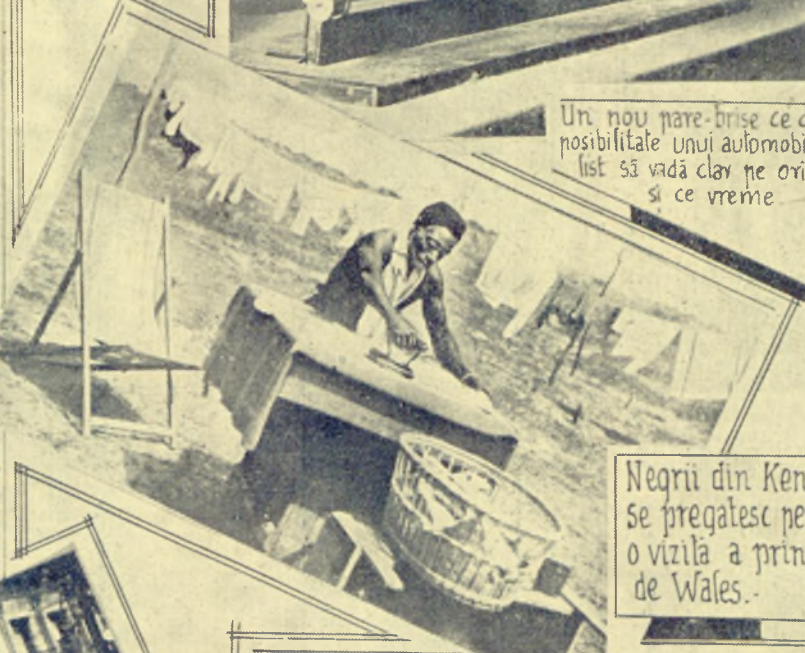
Curiozități

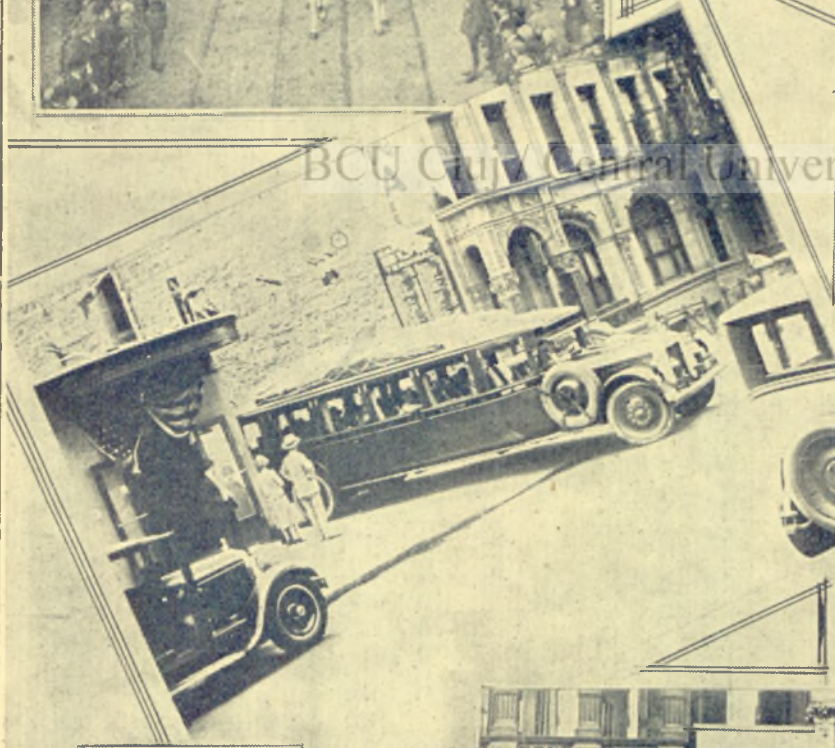
Familia regală engleză inaugurează un nou pod londonez ce a costat peste un milion £ st.

Un nou pare-brise ce dă posibilitate unui automobilist să vadă clar pe orice vreme.

Negrii din Kenya se pregătesc pentru o vizită a prințului de Wales.

Cea mai lungă linie de autobuze din lume: New-York - Los Angeles: 4500 kilometrii.

"Puritan" cel mai mic dirijabil din lume, ancorând pe acoperisul unui zgârie-nori din New-York.

Cea mai îngustă casă din Anglia, are lățimea de 1.20 mtr și înălțimea de 5.10 mtr.

Bărbier în

Comandantul Sud,

Cabină de

BCU Cluj Central University Library Cluj

Oameni faptele și ideii

Americanii sunt grăbiți: o căsătorie în avion

Celebrul bas rus Cha-riapin, ascultându-și glasul la gramofon.

Mamă egipteană în costum național își duce copii la bae.

Camera de dormit în argint a regelui Angliei, din trenul său special.

După un vechiu obicei englez judecătorii se duc la sedința de deschidere a Tribunalului cu peruci de lână pe cap.

Membrii unui club de rugby din Dorthmouth, poartă măști cu ochelari.

meseria", sub

placând la Po-
dela amici

pestru cale

Rubrica Cinematografică

Pat și Patachon

PAT și Patachon formează o singură definiție. De-aceia nu le facem biografia separat.

Horald Madsen—Patachon — e născut în Silkeborg, Danemarca. A debutat incidental la vârsta de 3 ani, pe arena unui circ, unde fusese atras de jocul vesel al clownilor. Mai târziu a devenit un veritabil artist de circ, apărând sub diferite măști: clown, jocheu, ventrilog, acrobat și chiar făcea pe „omul șarpe”. La una din aceste reprezentații, a fost zărit de regisorul Lauritzen, care căuta un partener, lui Carol Schenström-Pat.

Acesta ca și tovarășul său nedespărțit, a avut o tinerețe plină de mizerii. Fiind silit să muncească încă de când era copil, — tatăl său fiind invalid din cauza unui accident de automobil, — pe lângă slujbă, se ocupa și de teatru, iar mai târziu de cinematograful, fiind printre primii artiști de cinema danezi. În timp ce lucra cu regisorul Lauritzen, acesta se gândi să-i dea lui Pat un tip cu totul opus, Patachon și astfel s'a născut perechea celebră.

Astăzi nu credem să fie un colț din Europa unde Pat și Patachon să nu stârneasce hohote de râs, căci aceasta le este meseria: să d'streze publicul, în timp ce vagabondează neîncetat.

Activitatea regisorilor

GEORGE FITZMAURICE...
...realizează în insulele Hawaii, „Strandel in Paradise”, cu **Milton Sills** și **Dorothy Mackaill** în rolurile principale.

SIEGFRIED PHILIPPI...
...regisează în Gange filmul „De Herr vom Finanzamt”. Interpreți principali: **Gritta Ley**, **Carry Bell**, **Else Reval**, etc.

E. W. EMO...
...a angajat pe **Carry Bell** pentru a interpreta rolul principal din filmul ce-l realizează pentru „Strauss-film”: „Spelunke”. Partenerul ei va fi artistul vienez **Igo Sym**.

HOWRAD HAWKS...
...a fost însărcinat de Fox film cu regia filmului „Blau, junge, blonde Mädchen”, în care pentru prima oară apar alături, frumoasa **Louise Brooks** și **Victor Mk. Lagden**.

Ecouri cinematografice

UN GRUP DE ROMÂNI din America, a înființat un club cu denumirea de „The Nick Stuart Roumanian Fan-Club”, care va ține în curent pe românii din noul continent, cu activitatea compatriotului nostru **Nick Stuart**, un artist renumit în America, — dar necunoscut la noi. Clubul amintit mai sus, va interveni pe lângă firma „Fox”, ca să realizeze un film cu subiect din viața românească, în care rolul principal să fie deținut de **Nick Stuart**.

CINE-MONDIAL, noua revistă cinematografică, care apare la 1 Decembrie sub conducerea d-lui **Valentin Podeanu**, redactorul nostru cinematografic, — va deschide o nouă eră în presa filmului. Dealtfel și subtitlul: „Revistă lunară de propagandă cinegrafică”, desvăluie un întreg program.

PRINȚUL STUDENT din „Heidelbergul de altă dată” e titlul românesc al filmului mult așteptat și în care apar **Ramon Novarro** și frumoasa **Norma Shearer**. Regia aparține marelui **Ernst Lubitsch**, care a unit rutina sa germană cu tehnica americană. Acest film, căruia toată presa străină îi consacră articole elogioase, se va reprezenta în curând pe ecranul unei săli selecte din Capitală.

Unde mergem?

CINEMATOGRAFELE „SELECT” și „BOULEVARD”, reprezintă frumoasa comedie „Maestrea Sa ...Servitorul”.

CINEMA „TRIANON” proiectează interesanta realizare a lui **Murnau**: „Răsărit de Soare”, cu **George O'Brien** și **Janette Gaynor**, în rolurile principale.

CINEMA „CAPITOL”, reprezintă „Spionaj” în regia lui **Fritz Lang**.

CINEMA „SCALA”, pe lângă revista „Ca la mama acasă”, reprezintă și filmul „Așa-i Parisul”, cu **Monte Blue**.

CINEMA „ELITE”, proiectează filmul „Ispitele trupului”, cu marele **Emil Jannings**.

Jackie Coogan se află actualmente împreună cu părinții și fratele său mai mic la **Paris**, unde apare pe scena unui teatru de varietăți. Fotografia de față e luată la hotelul „Scribe” din **Paris**.

Mae Murray arestată

Mae Murray e arestată de un polișt din **Santa Monica**, deoarece a intrat cu sila în casa arhitectului **Jack Donovan** din **Hollywood**.

Poșta Cinefililor

NANU. — Pentru **Werner Fuetterer** vezi răsp. **Mady. Hary Liedtke** are 40 de ani, iar **Wilma Banky**, 25.

VICTORIA. — De **Bagradi** e armean, iar nu francez, cum din greșeală v'am anunțat.

E. MACRY. — **Gloria Swanson**, Co. United Artists studio, **Hollywood, Calif., U. S. A.**, **Josefine Backer**, neavând o adresă fixă, îi puteți scrie prin intermediul revistei „Mon Cine”, **Paris (X-ème) 3 Rue de Rocroy**, care i-o va transmite.

ORTANSE. — Vă satisfacem cu cea mai mare plăcere cererea. **Suzi Vernon**, **Paris (12) 46, Boulevard Soult**, sau **Co. Universum film Berlin SW. 68, Kochstrasse 6-7**. Îi puteți scrie în limba franceză sau germană. 2) **Ernst Verebes**, **Berlin W, Pragerstrasse 13**. Îi puteți scrie în limba maghiară sau germană. 3) **Brigitte Helm**, **Berlin Friedenau, Fehlerstrasse, 4**. Îi puteți scrie în limba germană.

O. CAZABALIAN. — Aveți toată dreptatea; dar n'a fost din parte-mi decât o momentană scăpare din vedere, din cauza prea marelui aglomerării de întrebări. Mulțumiri pentru cuvintele ce ni le adresați.

ELGA. — 1) **Harry Piel**, **Berlin W. 15 Kostanzerstrasse, 7**. 2) **Harry Halm**, **Berlin Halensee, Westfälischerstrasse, 31**. 3) **Lilian Harvey**, **Berlin - Friedenau, Düsseldorfstrasse, 105**.

MIA. — 1) **Ben Lyon**, Co. The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, **Hollywood, Calif., U. S. A.** Are 27 de ani. 2) Pentru adresa artistei **Lilian Harvey** vezi răsp. **Egla**. Are 22 de ani.

LYA OTTI. — 1) Altă cale nu e decît să vă adresați unui regisor pentru a vă face o probă. 2) **Jackie Coogan**, are 15 ani și actualmente face un turneu cu familia sa prin Europa, așa că o adresă fixă nu are. Vă sfătuiesc să-i scriți pe adresa din America: **Co. Th. Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A.**, așteptând mai mult timp răspunsul. 2) **Lily Damita** are 22 de ani; **Lya de Putti**, 27; **Nita Naldi**, 34; iar **Lya Mara**, 31 de ani.

Condițiunile concursului de frumusețe al „Realității Ilustrate“

În toate țările din Apus, societăți anume alcătuite au ales dintre fetele și femeile tinere, ale națiunii lor, pe cele mai frumoase, spre a le trimite să concureze între ele, pentru obținerea titlului de cea mai frumoasă femeie din lume.

„Miss France“

De trei ani au loc în mod regulat aceste concursuri, aleasa fiecărui oraș, al fiecărei regiuni, sau fiecărui stat, poartă numele de „Miss“ cutare, după numele orașului, regiunii, sau statului. Astfel există Miss Paris, Miss Berlin, Miss Bavaria, Miss Scoția, sau Miss Franța, Miss Canada, Miss Spania, etc. Aleasa între alese, capătă numele de „Miss

Miss „Germania“

Universum“. Intrecerile au loc în America și pentru anul 1928, Miss Chicago, a căpătat titlul de „Miss Universum“, fiind socotită drept cea mai frumoasă femeie din lume. Aleasa era o domnișoară Ella van Hueson, o arhimilionară americană.

Singură țara noastră până în prezent a stat departe de la aceste întreceri estetice, pentru că nimeni n'avea interes pentru „asemenea fleacuri“.

„Realitatea Ilustrată“, socotind că frumosul trebuie răsplătit, pentru că el este scopul suprem în viață, a instituit primul concurs

pentru alegerea celei mai frumoase femei din România.

Poate candida la acest concurs orice doamnă sau domnișoară între 15—26 ani bucurându-se de o moralitate ireproșabilă.

Concursul va fi instituit pe rând, mai întâi pe județe, apoi pe regiuni, iar ultimul concurs va avea loc la București pentru obținerea titlului de cea mai frumoasă femeie din România.

Actualmente se formează juriul central din București care va fi compus din personalitățile cele mai de seamă din lumea intelectualului și a artei.

Imediat după constituirea definitivă a acestui juriu, se vor institui juriuri competente în fiecare capitală de județ, alcătuite din ca-

Miss Pennsylvania

pii autorităților administrative, personalități din cercurile didactice și reprezentanți ai artei.

În fața acestor juriuri se vor prezenta candidatele pentru a fi alese cele mai frumoase. După alegerea „frumuseților județene“, juriul central din București va proceda la alegerea celor mai frumoase femei, pe cele nouă regiuni ale României (Oltenia, Muntenia, Moldova, Dobrogea, Transilvania, Maramureș, Banat, Bucovina și Basarabia).

Din cele nouă alese, juriul central din București va proceda la alegerea celei mai frumoase femei din România, care pe lângă acest titlu de glorie, va primi și premiul de 50.000 lei sau va fi trimisă la un concurs internațional.

Pentru câștigătoarele celorlalte titluri, sunt rezervate premii de consolataune, precum și dreptul de a purta vreme de un an, titlul de „Frumusețea județului“ sau „Frumusețea regiunii“.

După un an, concursul se va repeta.

Pot concura la această clasificare doamne și domnișoare din orice straturi sociale, iar la caz că o candidată aleasă într'un județ sau o regiune, va fi lipsită de mijloace, revista „Realitatea Ilustrată“ îi va pune la

dispoziție mijloacele necesare pentru deplasarea la București, în fața Comisiunii centrale.

În curând vom da alte amănunte și suntem încredințați că toată lumea urmărește cu deosebit interes acest concurs, care ne

Miss Colorado

va așeza cu o oră mai de vreme în rândul statelor occidentale.

„Realitatea Ilustrată“ vrea să dea prilej și cititorilor să-și dea părerea asupra alegerilor. Fotografiile concurențelor se vor publica în revistă, iar dacă vor exprima aceeaș părere ca și juriile, vor obține premii ce se vor distribui prin tragere la sorți.

Procurați-vă și Dv. un Tacâm

după cum și bunica și l-a procurat de nuntă. Dacă azi îl poate oferi nepoților săi, este pentru că este din Argint veritabil (marcat de Stat), singurul tacâm ce se păstrează o veșnicie, rămânând o valoare nedepreciabilă. Asemenea tacâmuri se găsesc la Argintăria Pforzheim, str. Colței 6, la prețurile și condițiunile cele mai avantajoase, fiind depozit de fabrică. Cea mai bogată expoziție în articole de cadouri.

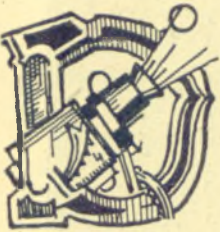

S'a lansat un mesaj pentru Marte!

Ne vor răspunde Martlenii?

D-rul Mansfield Robinson, care are pasiunea experiențelor psihice și se spune că ar comunica și cu spiritele, și-a pus în gând acum să trimită o telegramă în Marte.

Ideia nu e nouă. Un alt compatriot al său acum câțiva timp, fără să anunțe pe nimeni mai înainte, a intrat într'un birou de poștă, a redactat o telegramă pe adresa locuitorilor planetei Marte, a remis-o la biroul telegrafului, a achitat taxa și s'a liniștit, convins că Martlenii vor pune ac

ELA începutul acestui secol, toți marii oameni ai științei, s'au străduit, după mijloace, să stabilească o normă, după care s'ar putea organiza comunicații interplanetare. Cu zecile s'au numărat aceia cari și-au pus toată activitatea în serviciul acestei idei,

dar fie că omenirea avea alte idealuri, ținte de atins sau alte chestiuni de rezolvat, proiectele lor au rămas în cartoane, sau publicate în volume, se pierd prin vastele biblioteci mondiale.

Astăzi, când aproape fiecare națiune, și a îndeplinit idealul, fie material, moral sau teritorial, savanții au găsit din nou timp,

pentru punerea în aplicare a unei ideologii mai înalte.

Convingerea savanților moderni este, că grație mijloacelor tehnice de care omenirea dispune astăzi, s'ar putea încerca stabilirea unor comunicații interplanetare, cu rezultate mai puțin problematice decât în trecut.

Marele technician american, — omul cu ideile originale cele mai practice, — inginerul *Hugo Gernsback*, a lansat de curând un apel călduros în lumea magnaților americani, pentru instalarea unui emițător cu o putință uriașă.

De când undele hertiene ale telegrafiei lui Marconi, au înconjurat pământul în plasa lor invizibilă, se agită din ce în ce mai mult dorința, de a se încerca prin ele, primele mesaje interplanetare. Mai mult ca oricând părinții științei insistă în ideea ca pământul să dea primele semnale de existență în Univers, și prin aceasta să realizeze un vechi vis al omenirii. Stațiunea puternică, care ar fi construită în America, ar deveni în consecință, tubul acustic al omenirii pământene, care ca un megafon uriaș, ar încunoștiința universul planetar, despre existența noastră. Și totodată s'ar construi un post de recepțiune de aceeași dimensiuni și putere, pentru a stabili cam răsună vocea mesagerului pământean în oceanul de eter al universului, sau să prindă eventuale răspunsuri din alte lumi.

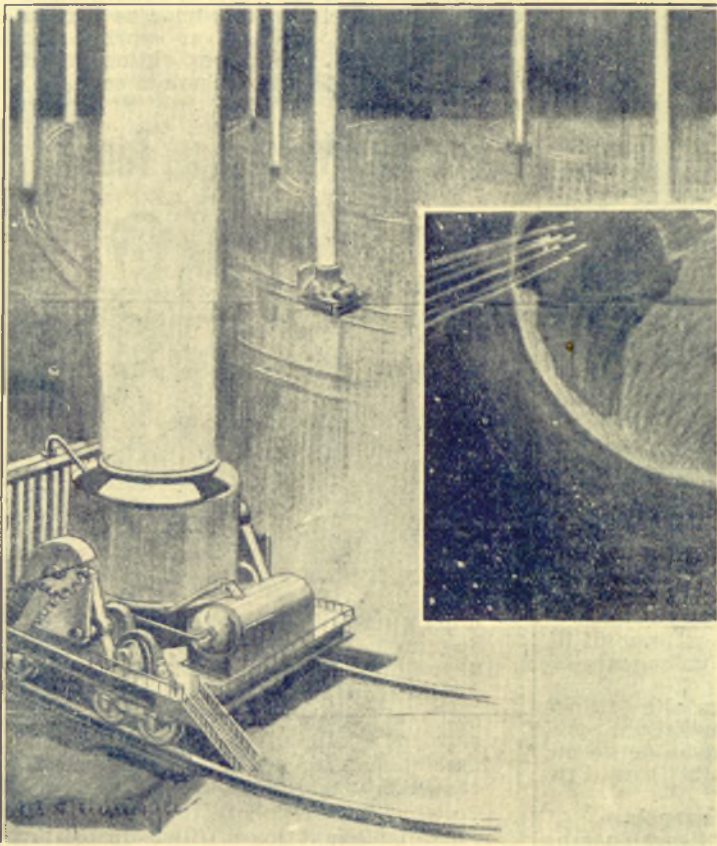
Mijloacele de care dispune azi tehnica și știința, desigur că nu sunt deajuns pentru realizarea acestor mari planuri îndrăznețe și propuneri temerare, întrucât ele ajung mai curând pentru *voința* de a în-

cerca, decât pentru *posibilitatea* de realizare a proiectelor.

Unii sunt pentru ideea de a se lansa primele mesaje prin semnale luminoase, — ceea ce după ei, ar fi mai ușor de controlat la recepțiunea planetelor surori. — alții vor să uzeze undele electro-magnetice lungi, ale telegrafiei fără fir, pentru a lansa prin ele primul „Allo” pământesc, în spațiile interplanetare.

Sunt câteva decenii, decând savantul francez, — mort înainte de vreme, care a inventat primul fonograf, înaintea lui Edison, — *Charles Cros*, a propus să se construiască pe cheltuiala statului, o oglindă uriașă concavă, de format rotund, al cărei punct central, ar fi avut ca obiectiv, un pustiu al planetei Marte. Oglinda ar fi concentrat în centrul ei, razele arzătoare ale soarelui, prin care mijloc, s'ar fi putut desemna pe un pustiu de nisip din Marte, diferite figuri geometrice, semne, cifre, litere sau cercuri. Această propunere a lui Cros, pe cât de ispititoare, pe atât a fost de imposibilă, întrucât nu s'a putut găsi uzina, care să posede mașina sau mâna, care ar fi putut să șlefuiască o asemenea oglindă gigantică, după indicațiunile marelui savant.

Astăzi, cu mijloacele tehnice de care dispunem, este încă imposibil de a realiza acest proiect, la care totuș se lucrează cu febrilitate. A survenit însă o nouă propunere a unor savanți contemporani, tot francezi, cari se mulțumesc însă cu o formulă mai simplă și care ar putea da satisfacție sforțurilor ce se fac pentru realizarea ei. Anume: Este vorba de *emisiuni de sem-*

Semnale luminoase, emise de reflectoare cu 3.000.000.000 lumini. În pătrat, Sahara, cu bateriile de reflectoare semnalizatoare.

Proiectul savantului CROS. Razele soare lui, proiectate prin oglinzi concave uriașe, ard nisipul din deșertul martian, în formă de desene geometrice.

Curtea de apel din Iași, în sedință.

nale luminoase, care ar putea fi observate din depărtările cosmice. Proiectul se bazează pe faptul, că le stau la dispoziție uriașe posibilități de energie electrică, care cu un uzaj minim, ar putea furniza o rază puternică de miliarde de lumini.

Un inginer al lui „Gyroškop-Company” din Charleville (America) d. Edward Green, a construit cu câteva luni în urmă, un reflector uriaș, după planurile proprii, a cărui putere de lumină, — cea mai puternică și intensivă din câte a putut construi până acum tehnica —, numără nu mai puțin de 1.400.000.000 (un miliard patru sute de milioane) de lumini.

Dacă în lună ar exista ființe omeneste care ar poseda binocluri puternice, ar putea observa lumina acestui reflector, ca pe o stea de mărimea șaptea sau a opta.

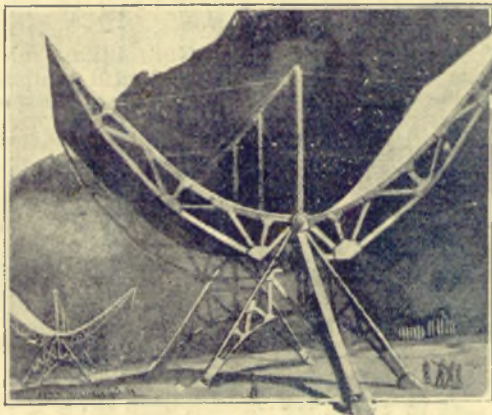
Prin urmare, o întreagă baterie de câteva sute din aceste reflectoare, plasate într'un desert terestru, — cum ar fi Africa, ar fi suficiente, — cred savanții —, pentru a furniza lumina necesară, care să străbată drumul de 150 de ori, mai lung decât până la lună, putând fi astfel observate de frații noștri martieni, cari ar fi ațâțați poate prin această pildă, de a răspunde prin aceeași metodă, dacă într'adevăr civilizația lor este superioară celei terestre.

* * *

Dela importanta descoperire a undelor herfiene, care pot fi conduse la dorință, în direcție unică, s'au pus cele mai mari nădejdi în această nouă armă a științei, prin care se crede deasemenea că s'ar putea străbate intelectualicește, spațiile interplanetare. Dar cele mai puternice stațiuni

pe care le posedă omenirea azi, nu au posibilitatea de a emite unde mai lungi decât până la maximum circumferința pământului.

Pentru a putea transmite un mesaj în lună, — drum care este calculat la de zece ori circumferința globului nostru, — ar trebui construită o stațiune de emisiune radio-telegrafică, cu o putință de maximum 100

Stațiunea de radio interplanetar, proiectată pe insula Islanda, în Oceanul Atlantic.

de mii de kilowați. Atunci chiar, s'ar pune cu mai multă febrilitate întrebarea, dezbătută până acum de atâtea ori, dacă straturile superioare ale atmosferei, — care supraîncărcate de electricitate, sunt retractorile undelor electro-magnetice și le resping, — ar permite undelor directe radio-tegrafice,

să ducă mesajul pământenilor prin universul cosmic, până la lună.

Natural, că pentru a încerca această cale de legătură cu planeta Marte, ar fi nevoie de o stațiune de 150 de ori mai puternică decât cea necesară până la lună, care ar fi instalată în insula Islanda din Nordul oceanului Atlantic, care are cea mai liniștită temperatură, în mijlocul apelor.

Și acum încep să se pună marile întrebări și se cere rezolvarea uriașelor probleme: Ce să se telegrafieze, fraților întru specie, din planeta Marte? În ce limbă? De ce semne să se uzeze în această telegramă interplanetară? Omenirea își va reaminti de savantul german Karl Küppers, care a redijiat acum câțiva ani, un codex complet, telegrafic pentru comunicații cu planeta Marte, bazată pe principii de matematică superioară, din care s'a extras o limbă originală, care ar putea permite întrucâtva o înțelegere.

Totuș se pune întrebarea dacă eventualii locuitori din planeta Marte, ar înțelege această matematică și geometrie, dacă uzează cumva și ei de ele.

Această problemă este cu atât mai mult de actualitate, cu cât încă nu s'a putut stabili precis, dacă într'adevăr planeta Marte este populată.

Dorința aleargă cu pași gigantici înaintea posibilității, și viitorul ne va spune dacă acest plan, considerat de sceptici, — din păcate majoritatea —, ca un ce imposibil, se va putea realiza. Proiectul, este primit cu zâmbete de neîncredere și totuș mulți pioneri singurateci ai științei, au răsturnat principiile stabilite până la ei.

Noi, așteptăm cu încredere.

Expoziția horticolă

M. S. Regina Maria și A. S. R. Principesa-mamă Elena, la expoziția horticolă din Parcul Carol

M. S. Regina Maria, în fața unei glaste, care i-a atras atenția la expoziția horticolă

PENTRU ECONOMIE

— Iată o rețetă, să iei medicamentul ăsta. Dacă nu-ți ajută, să vii să-ți prescriu un altul.

— N'ați putea să mi-l prescriți acela de pe acum?

Blănuri Fine

LA

Blănăria H. Reich

Str. S'iniților, 27 Calea Victoriei, 78

Telefon 40 47 Telefon 48 49

BUCUREȘTI

Furnizorul Curții Regale

GRATIS

Cititorii Revistei noastre primesc o carte despre Hipnotism, Spiritism, Telepatie, Fachirism, magie, știința de a deveni iubit, stimat, fericit, arta de-a reuși în orice afacere mărind puterea voastră de muncă, de câștig, de îmbogățire. Vindecarea viciilor a boalelor și ticurilor nervoase, frica, lenea, melancolia, timiditatea, etc. Știința de-a citi trecutul, prezentul și viitorul oricui. Oricine poate câștiga 500—1000 lei pe zi prin practicare, consultații, conferințe, etc. Trimiteți adresa dv. la : C. Nicolau str. dr Istrati, Câmpina.

BAGHETA MAGICA
BUCUREȘTI IV
STR. D-TRU RĂCOVIȚA, 26

APARATE MAGICE
SCAMATORII, SURPRIZE
ARTA MAGICA
ARTA DE A TE FACE
PLACUT ÎN SOCIETATE

12 SCAMATORII
COMPLETE CU APARATE
SE EXPEDIAZĂ CONTRA
LEI 95.— RAMBURS

CEREȚI GRATIS NOUL
CATALOG ILUSTRAT CU
NUMEROASE SCAMATORII
SENZAȚIONALE

Motto : „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele
excellent al firmei

I. TRISKA

existență de 58
ani, cel mai ves
tit depozit al
branșei

Reprezentan-
tul general al
cunoscuței mărci „Förster”
Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

Pudriere luminate

UN articol de toaletă a apărut în vitrinele magazinelor care speculează cochetăria feminină. Pudriere, cu un mic bec electric, care se aprinde la deschiderea cutiutei. Desigur că aceste pudriere, vor găsi multe cumpărătoare. Nu doar, că ar fi atât de numeroase femeile, ce doresc să vadă cum arată în adevărata lor lumină, însă invenția va fi binevenită pentru o anumită categorie de femei. Acele care se duc la teatru și la spectacole, nu atât pentru îndăltarea lor sufletească, cât

pentru a procura altor spectatori aflători în sală o senzație de extaz estetic, sau de invidie la privirea chipului ei, după cum spectatorul respectiv e de sex masculin sau feminin. În definitiv, o tendință altruistă.

E așa de plicticos să stai ceasuri întregi într'un teatru, la un concert, și s'auzi debitându-se tirade shakesperiane sau muzică clasică!

Totuși, n'ai încotro, trebuie să te resemnezi, să păstrezi aparențele și să numeri clipele până la antract.

Vă puteți imagina ce tortură îndură un suflet delicat, dacă, în momentul când

Julietta exclamă cu pasiune: „E ciocdră, nu-i privighetoarea”, sărmana spectatoare își amintește, că în pauza anterioară, neglijase să-și aranjeze bucla pe frunte.

Ce s'ar mai uita cu oglinda să-și controleze coafura, să reimprespăteze rouge-ul pe obraji și buze, aplicat abea de cinci minute. Dar vai, e întunec în sală și coșula n'are deci posibilitatea acestui divertisment util. Dar iată că pudrierele luminoase vin în ajutorul bietelor cochete mucedne. De acum încolo își vor putea admira chipul oricând și oriunde. Ceia ce va fi și în favoarea droghistilor și în aceea a artei dramatice sau muzicale.

DUDUJA GRADINARIȚĂ

N literat german, care a fost invitat la Berlin la o masă chinezească, descrie în modul următor cele mâncate, precum și impresia lăsată.

Iubesc China dar n'o cunosc. Cunosc operele fermecătoare ale poezilor și tablourile pictorilor pline de dragălășenii. Cunosc de asemenea porțelanul chinezesc, cel mai frumos din câte există pe lume.

Despre bucătăria chinezească, am auzit până acum numai lucruri fantastice și în realitate nu mi puteam încă închipui nimic. Dar acum am făcut cunoștința lui Tsu Ping-Schu din Tschifu, care este în stare să citească poezii Li-Tai-Po și Pu-Fu în original, lucruri pe care le doream de multă vreme. El mă invită la un dineu chinezesc, care dineu a avut loc la prietenul său Wu-Po-Dji, cu concursul căruia gătise masa. Pentru prepararea dineului, au avut la dispoziție materiale bine conservate din China. La orele 3 p. m. au început să gătească și au terminat la 7 jum., iar la orele 8 p. m. ne-am așezat la masă, care a durat până la ora 1 jum. noaptea. Ni s'au servit 16 feluri de mâncări complicate, fapt care nu trebuie să ne surprindă, deoarece la chinezi se servește la o masă până la 40 feluri de mâncări. Chinezul este de părere, că numai atunci te poți amuza, când mănânci. Bazati pe acest principiu, chinezii prelungesc mesele cât mai mult timp. Ca băutură se servește la masă vin cald, făcut din orez. Ultima mâncare ce se servește, se numește: „Felul care saturează” și se mănâncă fără vin. În timpul mesei se îndeamnă comeseții între dânsii ca să bea spunând „Tsing-Cho” (bea te rog). Dacă voești să arăți unui invitat o deosebită considerație îi spui: „Gam-Be”, ceace înseamnă „paharul gol”. După această exclamație, fiecare comesean goleşte paharul și-l apleacă unul spre altul spre a dovedi că au golit paharul.

La Wu-Po-Dji, au fost invitați 6 chinezi și șase europeni. Chinezii au întrebuințat bețișoarele de mâncare cu multă dexteritate și eleganță, iar noi europenii ne-am servit cu cutit și furculiță. Chinezii se servesc de bețișoarele de mâncare în modul următor: bețișoarele, care sunt în număr de două se țin cu mâna dreaptă, unul este fixat între degetul mare și cel arătător; celălalt este mobil. Chiar în China se consideră că nu este lucru ușor, ca să poți mânca

elegant cu bețișoarele și copiii trebuie să învețe cel puțin 3-4 ani, pentru a putea manipula cum trebuie aceste bețișoare.

Și acum lista de bucate, care a fost așteptată cu multă nerăbdare și chiar cu teamă. Am constatat însă că frica ne-a fost de prisos, căci mi-au plăcut foarte mult, deși multe feluri de mâncare chinezești, erau exotice și curioase, dar totuși au fost foarte gustoase. Parte din feluri, au fost delicioase și am rămas încântat de ele. În fața tacâmului fiecărui musafir, era aranjat un borcânaș cu sos chinezesc de culoare cafenie, numit „Ziang-Fu”, preparat din fasole și pâine prăjită, care se aseamănă la gust cu magiunul. Este întrebuințat de comeseții la unele mâncări. Pe masă se mai pune în cești, la dispoziția invitaților, nuci sărate conservate și sâmburi de caise.

Menu-ul (lista de bucate) a fost următorul:

1. Supă de scoici de mare bătută cu ouă. Supa se mănâncă în China cu linguri de porțelan. Am găsit-o excelentă.

2. Țipar în sos chinezesc, cu migdale prăjite proaspăt. O doamnă europeană foarte pricepută în ale mâncărilor, a fost încântată și ne-a asigurat, că nici odată n'a mâncat o mâncare de pește atât de delicioasă. Țiparul se prăjește în untdelemn fierbinte, apoi se adaugă o porție de vin, sosul chinezesc și puțin usturoi.

3. Nuci chinezești preparate cu rasol de găină, ciuperci chinezești și salată verde locală. Nucile trebuie să fie fierțe șase ore. Un preparat delicios la gust.

4. Salată de lăptuci, cu carne de vacă friptă și cu semințe de bambus. Semințele de bambus sunt preparate special pentru acest fel de mâncare, întrucât se acoperă cu pahare, ca să crească la adăpost de aer.

5. Găină cu castane și sos chinezesc.

6. Mâncare vegetariană compusă din mazăre verde, ciuperci și florile unei plante numite „Floarea galbenă”. („Ace de aur”).

7. Jumări de ouă cu ciuperci și varză.

8. Găluști mici făcute din carne de porc, cu sos picant.

Prima parte a prânzului s'a sfârșit; s'au consumat opt feluri. S'a făcut o pauză. S'au oferit țigarete și mă întrebam cu multă grijă, dacă îmi va mai fi posibil să mănânc alte opt feluri. Ca european neexperimentat, am comis imprudența de a mânca prea mult din fiecare fel, pe când chinezii abia gustau. Pauza s'a sfârșit. Țigaretele se sîng și se continuă cu serviciul.

9. Supă ușoară dulce, compusă din ouă, nuci și varză;

10. Ciuperci chinezești prăjite în unt, care au fost presărate cu un mic strat de carne tocată de vițel, amestecată cu raci mici chinezești.

11. Omletă preparată cu creier de vițel.

12. Mâncare numită „amestecătură” (Li Hung-Tschang), care are o origină foarte curioasă. Când Ling-Hung-Tschang vizită St. Francisco, ceru să mănânce mâncăruri chinezești. Dar cum nu exista bucătar chinez, s'a adresat unui frizer din Canton (China), care era cunoscut că s'ar pricepe în ale bucătăriei. El amestecă într'o oală varză tăiată în fire foarte fine, stomac și ficat de pasăre, ceapă, ciuperci chinezești, puțin enibahar, sos chinezesc și vin. Acest fel de mâncare, plăcu foarte mult lui Li-Hung-Tschang, care o introduce în China.

13. Gulaș chinezesc, cu conopidă într'o singură bucată, care era fiartă în vin și cu pâine chinezească. O mâncare specific locală.

14. Fierțură de porumbei cu rasol de vițel, tăiat în felii foarte subțiri.

15. Pește à la Peking. Crap copt în sos de vin.

16. În fine mâncarea de săturare, pastete de carne, în formă de semi-lună, fierțite în apă. Cred că au fost foarte bune, dar nu le-am putut mânca, fiind sătul.

Îi spusei lui Tsu-Ping Schu: — „Cu modul acesta de alimentație, trebuie să fie mulți bolnavi de stomac în China”.

Tsu-Ping Schu dete din cap și răspunde:

— „Avem ceai; el repară toate; dacă am mâncat prea mult, îl bem mai concentrat, dacă am mâncat mai puțin îl consumăm mai slab. Totdeauna fără zahăr și în mari cantități”.

Am fost mulțumit când la sfârșit ni s'a servit înghețată; deși aceasta nu ține de moda chinezească, totuși a fost foarte bună pentru stomacul meu european.

Acasă, am luat un pahar cu apă de Carabana, care a fost foarte eficace.

Din cele 16 feluri mi-a plăcut mai mult omleta de creier de vițel și ciupercile cu carne de vițel tocată, care am introdus-o și în bucătăria mea.

Dr. G. D. I.

Actualitatea politică

Criza politică persistă. Guvernul demisionând, au fost consultați de Inalta Regență, toți șefii de partide și politicianii de seamă.

Cliseul nostru, reprezintă SUS: la stânga: ziaristii și publicul așteptând vești în fața Patriarhiei; la dreapta: d. Iuliu Maniu, dând mâna unui lucrător, care l-a salutat. JOS: la rând, dela stânga la dreapta: d-nii prof. N. Iorga, Iuliu Maniu, N. Titulescu și general Al. Averescu.

Distrugerea unui monument

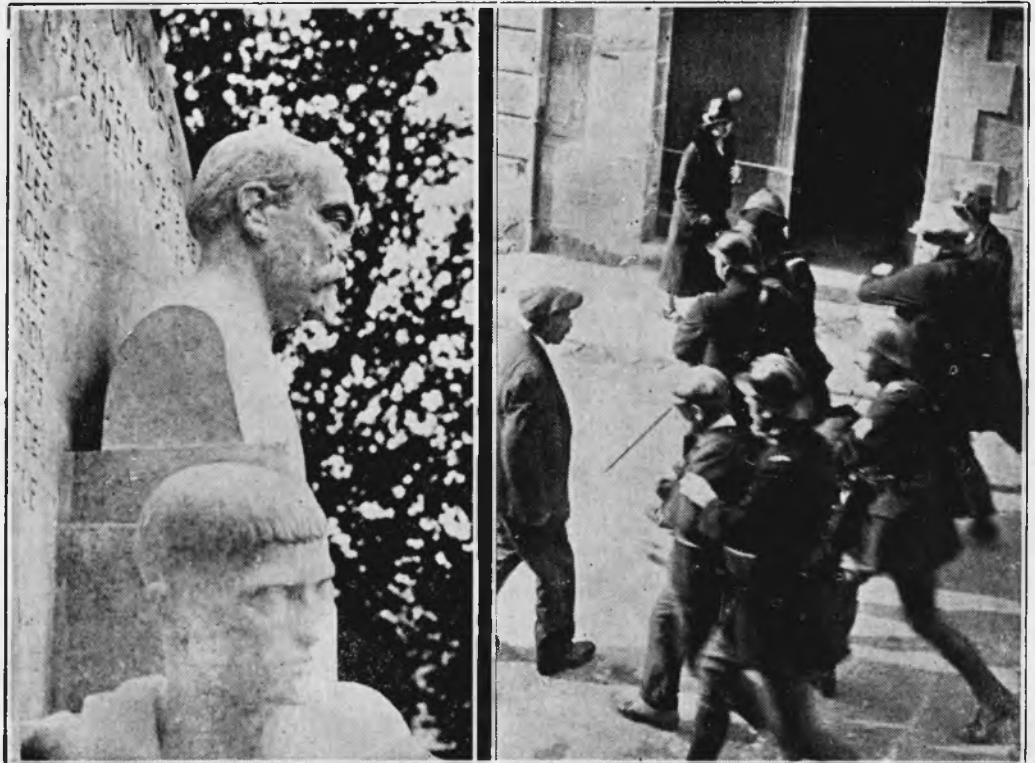
De curând s'a inaugurat la Paris, în Franța, monumentul fostului prim-ministru anticlerical **Emile Combes**. Inaugurarea s'a făcut de ministrul instrucțiunii, **Herriot**.

După terminarea discursurilor, un număr important de regaliști, s'au apropiat de monument, sub pretextul de a depune flori pe soclu. Câțiva din ei, au distrus cu lovituri de ciocan, figura monumentului.

Imediat, s'a produs o învălmășeală grozavă, asistența voind să linșeze pe atentații. Intervenind poliția spre a liniști spiritele și a aresta pe turburători, s'a încins o luptă în toată regula în care un regalist a fost ucis și s'au rănit mai multe persoane, din ambele tabere.

Au fost arestați 47 de regaliști, cari au fost dați judecării, pentru profanare de monumente publice.

Fotografia noastră reprezintă: la stânga, monumentul lui **Combes** mutilat; la dreapta, polițiștii conducând la comisariat, pe unii din arestați.

MAURII

În fiecare an, căpeteniile războinice, se reunesc și organizează dansuri ceremoniale, care seamănă mult cu acelea ale pieilor roșii (indienii) din New-Mexico.

Fotografia noastră înțizează pe Paul, căpetenia unui trib de mauri din Noua Zeelandă, împreună cu drăguța sa soție. Amândoi sunt îmbrăcați în costume speciale, făcute din bambus

și se află în drum spre locul unde au loc dansurile ceremoniale anuale.

Altădată, la aceste dansuri, asistau mii de oameni, ele constituind o sfântă datorie pentru fiecare. La dansurile organizate astăzi, de șeful Paul, au luat parte numai un foarte redus număr de războinici. Faptul

se datorește prezenței albilor și a legilor pe care le-au adus cu dânșii.

Ceremoniile primitive ar fi continuat să dăinuiește, dacă guvernatorii albi n'ar fi luat măsuri de restricție.

Rasa maurilor, are un renume bine stabilit pentru artele, poezia și istoria sa. Miscarea, pentru păstrarea comorilor acestora naționale, a constituit o foarte interesantă problemă psihologică.

Grija cuceritorilor albi a fost, în primul rând, ca să reducă la mauri complexul de inferioritate care rezultă din faptul că au fost subjugati de o rasă înrudită de aproape. Lucrul acesta a fost îndeplinit, în mare parte, prin incurajarea căsătoriilor dintre mauri și albi cari au venit să locuiască în Noua Zeelandă.

Origina maurilor ar fi Caucazul. Sunt cu alte cuvinte, veri ai europeanului.

pierduți de vremuri prin alte meleaguri.

Albii, cari au ocupat țara locuită de mauri, i-au făcut pe acești să înțeleagă că destinul se găsește în propriile lor mâini. Guvernul a selecționat pe șefii triburilor și a trimis o bună parte dintre ei, să-și facă studiile la Universități europene. Acești șefi, cu poleitură continentală și cultură, s'au întors la triburi cu idei moderne asupra vieții. Repede și-au dat seama, că salvarea națiunii lor rămâne în ferme. Oamenii triburilor, cari altădată se ocupau cu războaiele, și-au pus armele în cui și s'au apucat să muncească pământul și să crească vite.

Așa se face, că faimosul trib de războinici „Urewera”, care ducea o viață barbară și izolată prin munți, reprezintă astăzi o comunitate de fermieri destoinici. Pe coasta de răsărit, tribul Ngati-Porou, altul, căreia îi mergea vestea pentru sălbăticia cu care lupta, e renumit astăzi pentru frumusețea vitelor pe care le crește. Satele lor precum și casele în care locuiesc, au instalații moderne și domnește în ele, un confort la care ar jîndui multe dintre orașele noastre de provincie.

Un călător aerian de contrabandă

CLARENCE TERHUNE, un tânăr new-yorkez, de 19 ani, funcționar la o casă de comerț, avea un singur tel: să viziteze odată Europa. Dar cum n'avea bani de drum, a trebuit să aștepte de câteva ori plecarea, după ce a încercat zadarnic, să se strecoare de contrabandă pe vreun trans-atlantic, care pleca spre vechiul continent. Îndrăzneț însă, a văzut că i se prezintă o ocazie bună și în acest scop, s'a strecurat

în timpul nopții, pe dirijabilul „Zeppelin DL 127” garat la Lakehurst, care trebuia să plece a doua zi spre Europa.

S'a ascuns în camera de provizii a balonului și pe când acesta sbura de-asupra oceanului, și-a făcut și el apariția la bord. Debarcat, a fost luat în primire de gazetari și presa mondială, entuziasmată de curajul lui, l'a făcut celebru în câteva zile.

Un dar

FRED ARCHER, cunoscut antrenor englez, care a murit de curând în urma unui accident de automobil, era de neegalat în materie de „educație” a cailor.

Iată și dovada afirmației:

Într-o bună zi, Anthony de Rothschild, îi dăruie un cal numit „Double Chance”, care părea înapăt pentru curse și din cauza picioarelor slabe nu se mai putea nădăjdui într-o revenire de formă.

Archer se ocupă personal de cal. Îl încălecă și-l antrenă metodic, cu o răbdare și o tactică atât de sigure, că după câteva luni „Double Chance”, își adjudecă „Marele premiu național”.

Sportiv, nu glumă!

Un motociclist se îndrepta în viteză spre o arenă de foot-ball. Mașina derapând, proprietarul ei fu depus incomod în cel mai apropiat șanț. Mai mulți automobiliști, martori ai accidentului, alergară în grabă să-l ajute. Primele cuvinte ale rănitului, fură — „Să fi început oare matchul?”

Iată până unde duce dragostea de sport.

Un cross-country feminin

Școala
de
Electro-Mecanică
București
Bd. Mărășești Nr. 44

Scopul școlii este de a forma Conducători-Desenatori tehnici pentru serviciile Statului (C.F.R. etc.) și industrie.

Ca elevi sunt admisi numai absolvenții gimnaziului sau cei cu studii echivalente: Arte și meserii, Industriale, etc.

Curriculum școlii sunt predate prin corespondență, astfel că elevii pot urma școala fără părăsirea ocupațiilor.

Condițiunile de admitere și programul de studii se tript gratuit la cerere.

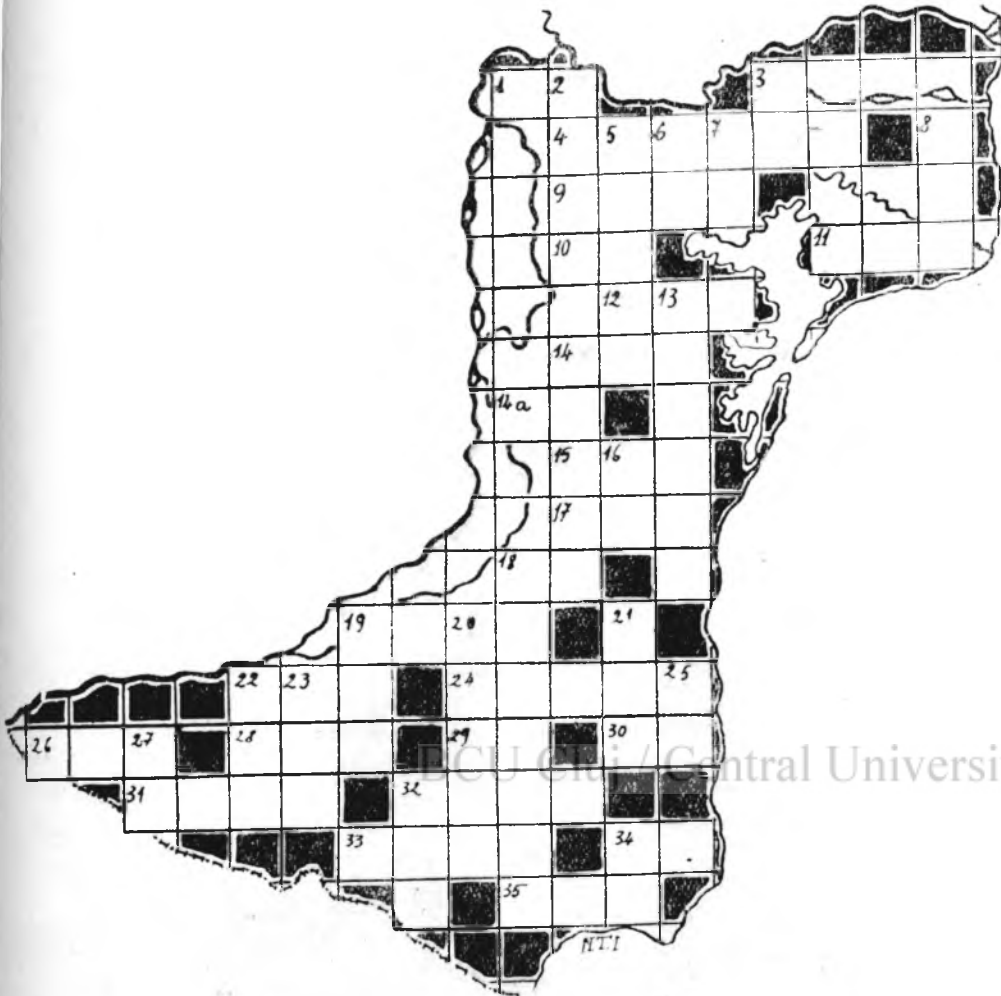

NEVRALGINE
„JURIST” VINDECĂ
DURERILE DE CAP

Joc No. 1 „Dobrogea“

Silabe încrucișate (10 puncte) de N. ILIESCU, Focșani

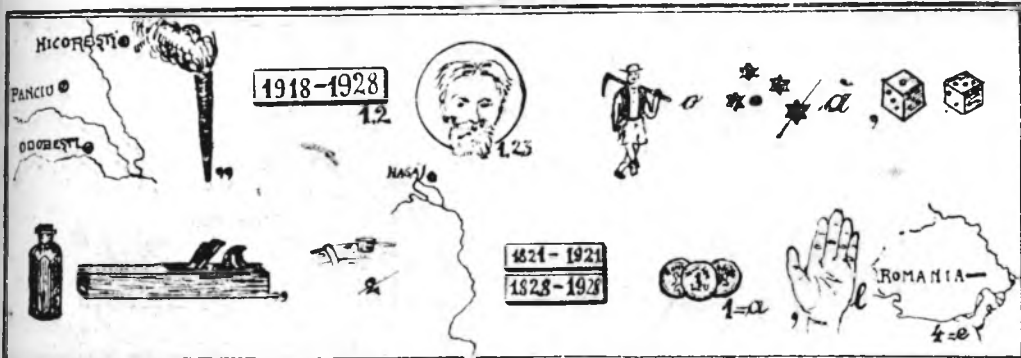

Orizontal: 1) Schit călugăresc; 3) La animale; 4) Transformare de nume; 8) Vocală; 9) Blestem; 10) Nume feminin; 11) Nume bărbătesc oriental; 12) Spelunca; 14) Grad de noblete (fem.); 14 a) Ou; 15) Vopsele; 17) Felicitata; 18) Adresare familiară; 19) Propilee (literele schimbate); 22) Inginer vestit; 24) Toană; 26) Rețea pentru lucru feminin; 28) Vătămate; 29) Prevesti o nenorocire; 30) Școlar; 31) Urcare; 32) Local de lucru; 33) Vorbită; 34) Demnitar turc în vechime; 35) Pungă de piele.

Vertical: 1) Notă muzicală; 2) Convenire de pret; 5) Termen muzical; 6) Insemnări; 7) Rudă apropiată; 8) Neînsemnat; 13) Nestatornicie; 14) Spasm; 16) Alt nume al râului Cerna; 18) Calitatea lucrului nesigur; 19) Trei silabe din „prietenie” (inv.); 20) Muzeul; 21) Nume feminin; 22) Pronume; 23) Sfârșire; 25) Școlar; 26) Conjunctie; 27) Animal domestic; 28) Mers cu pași mărunți; 32) Nume feminin; 33) Pe; 34) Casă singulară.

Joc No 2. Rebus

(5 puncte)

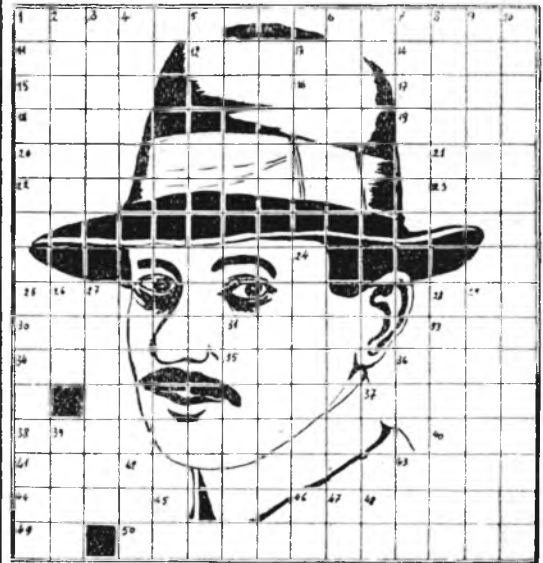

Să se găsească două versuri care să fie cea mai frumoasă urare pentru patria sa, a unui poet român.

Joc No. 3 „Aurel Vlaicu“

Cuvinte încrucișate

(10 puncte) de N. ILIESCU, Focșani

Orizontal: 1) A întuneca vederea; 6) Sben-guiri (mold.); 11) Sbiară; 12) Papură; 14) Piatră prețioasă; 15) Imbrăcămintă țără-nească; 16) Exclamație; 17) Nume bărbă-tesc; 18) Sârguintă; 19) Foca (litere inver-sate); 20) Agat fin (fără ultima literă); 21) Organizațiune (fără o literă); Fecior (băn.); 23) Din nou; 25) Serbare; 28) Oraș în Belgia; 30) Strigăt (mold.); 31) Intrebuintat; 33) Im-plor; 34) Speță de cartof; 35) Geantă; 36) Mătură; 37) Scândurele; 38) Plantă textilă; 40) Fecior (băn.); 41) Fruct; 43) Păzi; 44) Coroană papală; 46) Progenitură; 49) Na; 50) Nationalism german.

Vertical: 1) Depărtare (poetic); 2) Fluture de noapte; 3) Umilit (mold.); 4) Uscat; 5) Carte de joc; 6) Vorbărie; 7) Cască; 8) Adă-posti; 9) Despărțită; 10) Ramură a științelor fizice; 24) Dormitor (mold.); 25) Sat în Transilvania, unde s'a născut Aurel Vlaicu; 26) Lucra pământul; 27) Fel de salată; 28) Obuze; 29) Flueraș (zool.); 31) Notă muzi-cală; 36) Exclamație; 37) Consoană; 39) Be-țișor; 42) Par (literele schimbate) 43) Grad de rudenie; 45) Pronume; 46) Două litere din „Crai”; 47) Vietate; 48) Salutare copi-lărească.

Joc No. 4 (Cuvinte sinonime)

de N. SLAVU

(5 puncte)

Se dau următoarele cuvinte:

Grozavi, unit, bunăvoință, străbătut, cap-tiv, prezervativă, uzați, voinic, incompara-bilă, sterp, morfologie.

Să se găsească sinonimele lor, așa ca inițialele citite de sus în jos, să dea un cuvânt, iar finalele, citite tot de sus în jos, să dea sinonimul lui.

Joc No. 5 (Metagramă)

de N. SLAVU

(5 puncte)

Cu B sunt crustaceu
 „ C „ gambă
 „ I „ ștrengar
 „ P „ pește
 „ S „ adânc

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Decembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 42, 43, 44 și 45, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noiembrie 1928.

REALITATEA

ANUL II, No. 43
10 Noembrie 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

Cu rapidul spre glorie și succes